REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

NOVEMBER 6th, 1964 — No. 670 — 20th YEAR OF PUBLICATION

WAT MORGEN WORDT GEBOUWD -

wordt vandaag ontworpen

Het boek van Ben Van Kaam "Parade der Mannenbroeders" heeft heel wat stof doen opwaaien. De schrijver, die beter bekend is als "Flex" vanwege zijn stukjes in het dagblad "Trouw", heeft gewild of ongewild (men vergeve ons de uitdrukking) de knuppel in het hoenderhok gegooid. Doet men dit, dan moet men vele, soms felle, reacties verwachten. *)

Om nog even de herinnering op te frissen: Van Kaam heeft in zijn "Parade der Mannenbroeders" een overzicht willen geven van het protestantse (gereformeerde) leven in de jaren 1918—1938 en hij heeft dit gedaan door uit allerlei bladen en boeken gebeurtenissen en episoden te verzamelen en te bundelen. Wij gaan hier nu niet verder op in, want het is niet onze bedoeling het boek opnieuw te bespreken. Maar het feit, dat dit boek verscheen heeft een beetje op onze verbeelding gewerkt. Stel dat er over 25 of 50 jaar iemand een boek over óns gaat schrijven, zo in de geest van "Parade der na-oorlogse immigranten in Canada."

Dit is natuurlijk fantasie. Niemand weet hoe de mensen over 50 jaar zullen denken, welke problemen zij zullen hebben op te lossen, hoe hun omstandigheden zullen zijn, en zo voort. Maar het gaat er ook niet om, dat wij een voorspelling over de mensen van 50 jaar later zullen geven, maar wat de mensen die een halve eeuw later de maatschappij zullen vormen, over óns zullen denken. Durven en kunnen wij het aan om een analyse te geven van ons leven, van ons denken en handelen, van ons samenleven?

Van Kaam heeft de tijd van 1918—1938 getekend als een tijd van zelfverzekerdheid, van het leven binnen de perken van de traditie en het conventionele. Daarmee wordt niet gezegd, dat deze schrijver geen waardering heeft voor veel, dat er in die jaren is gebeurd en tot stand gebracht. Maar hij heeft er ontegenzeggelijk eveneens kritiek op willen leveren. Kritiek vermengd met fijne spot. Op de voorplaat van het boek zien wij Colijn al staan: borst vooruit, bolhoed kaarsrecht, keurig in het gelid. Die illustratie klopt precies op de inhoud van het boek.

Als Van Kaam als spreekbuis voor jong Nederland fungeert, komt het er dus op neer, dat de jongeren naast alle waardering, die zij voor verschillende mensen en verschillende instellingen kunnen hebben per saldo weinig zijn geïmponeerd. Althans niet in die mate, dat zij het voorbeeld der "mannenbroeders" met graagte volgen.

Als men echter luistert naar hen, die in die jaren jong waren of volop meededen, dan is het opvallend hoe juist zij — ondanks de fouten, die zij grif erkennen — het toch een mooie, boeiende tijd vonden, en dat zij in de tegenwoordige tijd veel daarvan missen. Professor Dijk merkt in het voorbijgaan even op, dat tóen de gereformeerde jeugdbond 50.000 leden telde, terwijl het er nu met pijn 30.000 zijn.

Men kan natuurlijk zeggen, dat het boek van Van Kaam betrekking heeft op Nederland, en dat de veranderingen in Nederland veel opvallender zijn dan wij hier ervaren. Maar dan maken wij er ons al te gemakkelijk van af. Wat men overigens ook van het boek van Van Kaam wil zeggen, het legt in ieder geval een probleem voor de deur, voor onze deur eveneens. Wij kunnen wel romantisch zeggen, dat de jongeren van nu de maatschappij van morgen vormen. Maar dit wil dan in ieder geval eveneens zeggen, dat de huidige generatie een grote verantwoordelijkheid voor die maatschappij van morgen draagt.

Wat morgen wordt gebouwd wordt vandaag ontworpen.

Het is best mogelijk, dat de volgende generatie veranderingen in onze huidige ontwerpen aanbrengt, maar dit neemt niet weg, dat de basis door het tegenwoordige geslacht wordt gelegd. Wat dus de maatschappij van morgen, of de kerkelijke en christelijke samenleving, zal zijn, hangt in grote mate van ons af. Wij dragen er allen de verantwoordelijkheid voor.

Als wij daar even over nadenken, komt er als vanzelf een moeilijke vraag naar boven. Hebben wij de moed de verantwoordelijkheid te aanvaarden, dat wat wij nu doen, waar wij samen over spreken en polemiseren, waarvoor wij streven en organiseren, dat al datgene als basis voor de samenleving van morgen kan worden gebruikt?

Denk er om, dat er belangrijke dingen op het spel staan. Als wij lezen kunnen, dat het voorbeeld der "mannenbroeders" in Nederland bij velen niet aanstekelijk heeft gewerkt en daarom weinig navolging vindt, dan willen wij niet graag, dat het volgende geslacht hetzelfde van ons zal zeggen. Maar dan moeten wij wellicht nu wat inventaris opmaken. Hoe is het bij ons thuis? Zien onze kinderen in ons, dat er een diepe blijdschap in ons leven is, omdat wij de Heiland toebehoren? Als iets aanstékelijk werkt, dan is het dit. Of ontdekken zij een zekere sleur, omdat het — nu ja — altijd zo gedaan is? Als er iets verlammend op jonge mensen werkt, dan is het dit. En als aan tafel wordt gebeden, horen de jongeren er dan de priester in en wordt door zulk een gebed de gemeenschap met God ervaren? En als de Bijbel wordt gelezen, is het dan zo, dat door toon en ernst men als het ware God zelf hoort spreken? Dit zijn alledaagse en schijnbaar onbelangrijke dingen, maar reken er op, dat zij een blijvende indruk maken.

Natuurlijk, hierbij komen ook onze acties en organisaties. Ons werken voor (en de manier waarop wij het doen) voor onze scholen en voor hoger onderwijs, onze sociale acties en misschien straks onze politieke acties. En niet het minst ons kerkelijk medeleven. Ons medeleven en ons medewerken, ons gesprek over de kerk en onze liefde ervoor, het wordt alles scherp door de jongeren opgemerkt — en onthouden. Zal het hen aansporen in onze wegen verder te gaan, of hebben ze voor zichzelf nu al besloten, dat zij het later stellig anders zullen doen?

In het Nederlandse blad "Opbouw" heeft prof. C. Veenhof onlangs een serie artikelen geschreven over de kerk en kerkelijke eenheid. Uit het laatste artikel, dat tot titel droeg "Ben ik waarlijk een Christen?", nemen wij een klein gedeelte over:

> "Nu zijn er mensen die hun broeders met wie zij in conflict geraakten afranselen, ongenadig achtervolgen en hun zonden meedogenloos aan de kaak stellen. En als men hen dan op het liefdegebod wijst zeggen ze dat zij nu juist door zo te doen liefde betonen! Want ze slaan er zo hard op los om de broeder om wie het gaat weer op het rechte pad te brengen.
>
> Maar de onwaarachtigheid in dergelijk gepraat komt gauw aan het licht. Men herkent in die man die kastijdt al heel gauw de broeder die alles op alles zet om zijn medebroeder te winnen, die alles wat hem is aangedaan reeds bij voorbaat heeft vergeven en die alleen maar worstelt om voor die vergeving in het hart van zijn broeder plaats te maken. Men herkent gauw de man uit wiens optreden het uitstraalt dat hij in zo'n conflict in geen enkel opzicht eigen recht of eer zoekt maar er alleen over bekommerd is, dat de verhoudingen niet zo zijn als Christus die hebben wil."

Professor Veenhof heeft deze woorden uiteraard in ander verband geschreven. Hij had het over bepaalde moeilijkheden, die hier en daar in zijn kerk voorkwamen. Maar wat hij schreef heeft niet alleen betrekking op die concrete moeilijkheden. Het is eveneens waar voor geheel onze levensuiting. In dit verband willen wij nog een citaat uit het betreffende artikel weergeven.

> "Als hier of daar door de betrokkenen onder de overmacht van de Heilige Geest de werkelijke zonde waarvan al die ellende het geovolg was werd gezien en beleden, kwam aan de misère soms in enkele minuten een eind! Toen de liefde overwon en harten van de broeders voor elkaar opengingen, smolten de conflicten weg als sneeuw voor de zon. En het einde was een diepe schaamte dat men God zo erg en zo lang had bedroefd, aan de broeders, vooral de jonge, zoveel ergernis had gegeven en voor de wereld een aanfluiting was geworden. Maar tegelijk ging toch ook leven de vreugde dat Gods genade had overwonnen over de zonde."

Het is mogelijk, dat wij elkaar niet altijd helemaal begrijpen, dat wij van mening verschillen over te gebruiken methoden en organisatievormen. Indien zulke praktische verschillen aanleiding geven tot verwijdering, blijkt het dat de liefde ontbreekt.

Als daarentegen de liefde tot God en de liefde onder elkaar en voor elkaar voelbaar blijft, ach, misschien vindt het volgende geslacht dan geen aanleiding om een boek over ons te schrijven, maar dan hebben de mensen van straks wel reden om God voor ons te danken, — en bouwen zij verder aan hetgeen vandaag wordt ontworpen.

D.F.

*) "Parade der Mannenbroeders" werd voor ons blad door Dr. L. Praamsma besproken in het nummer van 23 oktober j.l., pagina 7.

WAPENSTILSTANDSDAG

(Remembrance Day)

Op 11 november zullen we opnieuw de gevallenen in twee wereldoorlogen herdenken. Onze foto toont ons zulk een herdenking op een der militaire begraafplaatsen in Nederland, tijdens het blazen van de "Last Post".

Deze Eeuw zal nooit de mijne zijn;
Ach, rees in 't eind de mijne!
Die Eeuw, waarop mijn uitzicht staart,
Die in mijn hart zich openbaart!
Geef, Heiland, 't zij mijn oog haar ziet,
Of 't rijzend kroost heur heil geniet,
Geef, dat zij haast verschijne!

BILDERDIJK

KERK EN OUDERDOM

Is het wel waar dat oude mensen dichter bij het koninkrijk der hemelen staan dan jonge mensen? Kunnen we zeggen dat, wanneer iemand zijn levensavond bereikt, hij meer open staat voor de boodschap van het evangelie? Bestaan er daarom niet uitzonderlijk goede kansen voor het missionaire werk van de kerk juist onder hen die we in Canada gewoon zijn de "senior citizens" te noemen?

Het antwoord op deze vragen lijkt voor de hand te liggen. De mens in zijn levensavond zal toch wel scherper dan enig ander de broosheid en de vergankelijkheid van het leven zien. Hij weet dat het "avond" is geworden, en dat de "nacht" ieder ogenblik kan beginnen. Hij loopt op de grenzen van het leven. Mogen we niet juist van hem verwachten dat hij zich ernstiger dan wie ook zal bezinnen op wat er is aan de andere kant van deze grens?

Toch moeten we erg voorzichtig zijn met onze gevolgtrekkingen. Er zijn tenslotte cijfers en feiten beschikbaar uit hier en daar gehouden enquêtes en sociografische studies, die weinig vaste grond bieden voor al te haastig optimisme met betrekking tot de openheid van de oudere Canadese mens voor het evangelie. De hier en daar gedane peilingen naar het kerkbezoek onder mensen van boven de vijf en zestig wijzen sterk in de richting van een groeiend gebrek aan godsdienstige interesse. Ook wanneer er volledig rekening wordt gehouden met de toenemende immobiliteit van de mens op leeftijd blijkt zijn kerkbezoek aanzienlijk lager dan van de "doorsnee" jeugdige mens. Speciaal de oudere man in Canada komt nauwelijks nog in de kerk, indien we de gevonden cijfers uit enkele van Canada's grotere steden zouden mogen gebruiken als representatief voor het gehele land. Daar komt nog bij dat godsdienstige interesse ook in andere opzichten schijnt af te nemen voor menig Canadees bij het klimmen der jaren. Slechts bij een gering aantal ouderen blijken kerk en pastorale zorg in aanmerking te komen als orientatiepunt en mogelijk bron van hulp en steun. (1)

Cijfers zijn gevaarlijk. Cijfers in tabellen en statistieken zijn in het bijzonder gevaarlijk voor wie niet getraind is om ze op de juiste manier te lezen en te gebruiken. Bovendien, er zijn nog teveel lacunes in het Canadese sociologisch onderzoek naar de situatie onder de ouderen, en de gehanteerde methoden van onderzoek zijn ook niet steeds boven vakkundige kritiek verheven. Werkelijk adequate conclusies kunnen daarom pas getrokken worden wanneer er nog meer onderzoek is gedaan en nog andere methoden zijn gebruikt. Maar wat tot op dit ogenblik werd gevonden is toch wel voldoende om ons tot grote voorzichtigheid te manen waar het betreft al te vlotte conclusies over gemakkelijke evangelisatiekansen onder de ouden van dagen.

Betekent dit dat de kerk dan maar moet wachten tot zulk sociologisch onderzoek na verloop van tijd gereed komt? Is het met name voor de evangelisatie dan maar beter om zich te beperken tot het betrekkelijk gemakkelijke Zondagschoolwerk onder de jonge jeugd? Is het speciaal voor de diakonale arbeid van de kerken dan maar juister zich in ieder geval voor de komende jaren te beperken tot het werk "in eigen kring"? Zulke conclusies zouden ongetwijfeld fataal zijn. Immers, wanneer er één instantie is die zich in sterke bewogenheid en met diepe ernst behoort te interesseren voor de Canadese mens-op-leeftijd, dan de kerk! Welke cijfers en welke statistische gegevens er ook mogen zijn, of nog moeten gevonden, de oude mens in Canada is in ieder geval *de aanspreekbare mens*. Hij is de mens die — en dat kunnen we ook in de statistieken lezen! — dag in dag uit uren de tijd heeft maar met die tijd meestal geen raad weet. Hij is de mens die snakt naar contact en naar communicatie. Hij is de mens die nog heel veel doen kan, maar naar wiens diensten niemand vraagt.

Hij is niet alleen de aanspreekbare mens, maar hij is ook *de mens die een beker koud water nodig heeft*. We kennen die uitdrukking van onze Heiland allemaal, en het heeft ons allemaal wel eens diep getroffen dat Jezus zulke helemaal-niet-spectaculaire dingen van ons durft vragen. Een oude vrouw driemaal per week naar een ziekenhuis brengen voor gedurige medische zorg, een oude man twee keer per week naar een buurthuis rijden, of een spelletje dammen en een kopje koffie drinken bij een bejaard echtpaar ergens op een wat muffe kamer, is beslist niet spectaculair. 't Is even simpel als iemand een glas water geven als hij dorst heeft. Het kan natuurlijk zijn dat iemand daar zijn of haar verenigingsavond voor moet opofferen of dat het lidmaatschap van het plaatselijk zangkoor er aan gaat. Maar er zijn mensen die een beker water nodig hebben in Canada!

De oudere mens is ook *de unieke mens*. Het is opvallend dat, zodra op allerlei diakonale vergaderingen de zorg voor de ouden van dagen ter sprake komt, de gedachte onmiddellijk wordt geopperd van het "tehuis". Het schijnt haast onvermijdelijk dat in onze kring de oude mens, als ons ideaal bereikt zou worden, gedoemd is zijn levensavond in een tehuis of een instituut, dat dan bekostigd moet worden uit de kerkekas, door te brengen. Met andere woorden, wij hebben de bril van de "efficiency" op zodra we "de oudjes" bekijken. We vergeten echter dat er onder de mensen op leeftijd precies dezelfde verscheidenheid is als onder de

(Vervolg op pag. 2)

DAN EWAAL'S Jewellers - Imports - Gifts Co.
proudly announce their fourth

Anniversary SALE

1960 — 1964

OVER 300 PRIZES
to be given away during this sale from

November 5th till November 21st

Super Anniversary Specials Throughout the Store!

PRIMA SWISS-MADE
DAMES & HEREN HORLOGES

Gegarandeerd voor 5 jaar. 17 steens. Schokvrij.
Onbreekbare veer en Waterproof.

Beperkte voorraad — **NU** voor slechts - - - $14.95

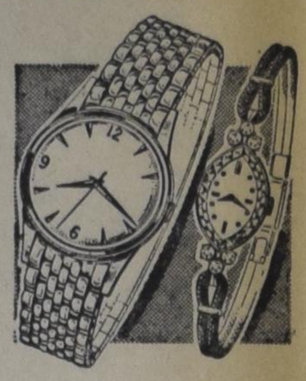

SWISS-MADE STERKE
JONGENS- EN MEISJES HORLOGES

Een pracht geschenk voor St. Nicolaas of Kerstmis!
17 steens. Schokvrij. Onbreekbare veer en 5 jaar garantie.

Beperkte voorraad — **NU** voor slechts - - - - - $12.50

KOOP NU VOOR DE
KOMENDE FEESTDAGEN
EN SPAAR . . . !

Gezelligheid kent geen tijd!!
GRATIS koffie met koek of gebak. Voor de dames chocolade — Voor de heren . . . een fijne sigaar — Voor de kinderen . . . snoep!

25% KORTING
OP ALLE RINGEN EN HORLOGES

Canadian Jewellers Association
WIN EEN
GRATIS TRIP NAAR EUROPA
voor 2 — en nog 500 dollar EXTRA toe!
Of één uit de
100 ANDERE PRIJZEN
beschikbaar gesteld door de
Jewellers Association.

Spaar op
OORRINGEN
FREE!
Ear piercing with every set of earrings purchased during our Anniversary Sale!
Piercing only on appointment.

RIJKE KEUZE IN AL UW HOLLANDSE **Philips Records**
Klassiek.... Kerstmis.... en voor elk wat wils!
SUPER ANNIVERSARY SALE — 10% KORTING

Grote sortering Hollandse Sigaren en Tabak:
HOFNAR, RITMEESTER, ELISABETH BAS, ENZ. ENZ.

Wegens teleurstelling van velen verleden jaar bieden wij dit jaar nogmaals aan . . . :
DE PRACHTIGE HOLLANDSE DEKENS
van prima kwaliteit en heerlijk warm, prachtige kleuren
Een lust voor het oog van elke vrouw!

DUBBELE MAAT (75 x 91) - - - - Super Anniversary Sale Price $11.95
ENKELE „ (60 x 80) - - - - „ „ „ „ $ 8.95
Beperkte voorraad

Orders buiten de stad
PER MAIL OF TELEFOON WORDEN PROMPT UITGEVOERD!
Waardebonnen worden bijgesloten.

MAAK GEBRUIK VAN ONS
"X-mas Lay-away Plan"
EN BESPAAR U VELE DOLLARS!

10% KORTING OP ALLE TEXTIEL
Ook onze schitterende collectie nieuwe Hollandse "PARLEY" WOL
Keus uit meer dan
100 prachtige kleuren

TE VEEL OM TE KUNNEN ADVERTEREN.
KOMT U ZELF EENS
EN OVERTUIGT U !

A fabulous variety of gifts, imports and jewellery throughout the store . . .
at "Super Anniversary Savings!"

Ook het FIJNSTE in Kaas en al Uw Boterhambelegging!

DAN EWAAL'S Jewellers Imports - Gifts Co.
EXPERT WATCHMAKER
131 KING STREET, Opp. Market Park Bldg., LONDON, ONT. 438-9212
OPEN THURSDAY AND FRIDAY NIGHTS TILL 9 O'CLOCK - WEDNESDAYS UNTIL 6
De zaak voor prima kwaliteit en goede service!

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

De telefoon rinkelde en het bleek voor mij te zijn. Een wat scherpe vrouwenstem vroeg achterdochtig: "Are you the director of the Children's Aid Society?" Haar achterdocht was gerechtvaardigd, want dat was ik echt niet en ik vertelde haar dat ik een van de maatschappelijke werksters van de C.A.S. was, maar dat ik haar evengoed graag van dienst wilde zijn.

"I'd rather speak to the director," antwoordde ze kort. Daar ik echter wel begreep dat de receptioniste haar wel gelijk met de director verbonden zou hebben als dit inderdaad nodig was geweest, deed ik een nieuwe toenaderingspoging.

"Perhaps you're willing to tell me what your problem is," zei ik, "and then we can decide whether you should discuss it further with me or with the director." De vrouw aarzelde even, maar half ingenomen met het voorstel. Toen zei ze op een geheimzinnige fluistertoon: "A relative of mine is expecting a baby. She wants to give it up for adoption. Can you arrange that?"

"Most likely we can," antwoordde ik, "but of course I would like to talk to this person herself. Could she come to our Agency perhaps one of these days or else could I visit her somewhere?"

"Does it say on your car that you are from the Children's Aid?" Ik verzekerde haar dat dit niet het geval was. "Well, I gues you can handle this adoption then," antwoordde de vrouw op een toon alsof ze me hiermee een groot voorrecht toestond. "You better come to the house then . . . but not in the morning . . . after 1 o'clock. That's better than coming to your office."

Ik maakte de afspraak voor de volgende middag. "What's the address and the name of your relative?"

"Walcott Crescent, just off Linwood Street. The first house on the left."

"And the name?" vroeg ik opnieuw.

"You need the name, too? I don't like to give it . . . Just come to the house. It's easy to find."

Net op tijd wist ik een hoorbare zucht te voorkomen. "Then at least give me the housenumber," vroeg ik, terwijl ik me in gedachten Walcott Crescent al af zag bellen om te vragen wie er een "pregnant relative" had . . . . Voordat ik vier huizen ver was, had ik er waarschijnlijk al diverse opgekregen, behalve degene die ik zocht.

"Number 5," onderbrak de vrouw m'n gedachtengang. "See you tomorrow afternoon." Toen belde ze af. "Dus toch wel haar eigen dochter," zei ik tegen mezelf. Haar laatste zinnetje verried haar. Dat kan wat worden . . . als ze nu al te bang is om de naam te noemen, dan zullen er wel meer obstakels op de weg liggen, dacht ik met een passend voorgevoel. En toen kon ik eindelijk de zucht slaken die me al eerder dwars gezeten had.

De volgende dag reed ik speurend Walcott Crescent in, op zoek naar no. 5. Het bleek een tamelijk kleine, maar goed onderhouden bungalow te zijn, fris wit geverfd en met groene daklijsten en raamkozijnen. Ik belde aan. De vrouw deed open. Even spiedde ze argwanend naar de overkant en buurhuizen.

"Come in. She's in the living room."

Ik stapte de druk gemeubileerde en met tierlantijnen gedecoreerde kamer binnen, waar een jong, blond meisje met akelig dunne armen en benen in een diepe fauteuil weggedoken zat. Ze kwam half overeind toen ze me zag en zei vaag: "Hi!"

"That's Jeannie," verklaarde de vrouw.

"Your daughter?"

"Yes. She's seventeen and her baby is due in five months. I want her to go away as soon as possible . . . before people find out about it. She can go to Quebec. We've relatives over there. But before she goes I want the adoption arranged. So I hope you will do that this week. Then Jeannie can go next Monday."

Ik knikte begrijpend, maar allesbehalve met instemming. Daar ik geen stoel aangeboden kreeg, zocht ik er zelf een uit vlak bij het meisje. 't Was nog een kind en ik kon me amper voorstellen dat ze al 17 jaar was. Ze zag er bleek en smalletjes uit en keek me met grote angstogen aan.

"We'll try to help you as much as we can, Jeannie," zei ik, "but we have to discuss many things together and I'm not so sure that you can go away next week already, but we'll see about that. Perhaps the best . . . "

"She has to go away next week," onderbrak haar moeder me fel. "You have to help us right away. That's your job and that's why we pay our taxes. Just tell us what we have to do for that adoption and when Jeannie can sign the papers. That's all we want."

Een ogenblikje zat ik met stomheid geslagen, want het idee dat Mrs. X — ik kende nog steeds haar naam niet — belasting betaalde om mij aan 't werk te houden, was werkelijk een nieuwtje voor me. Bovendien gebeurt het niet elke dag dat ik zo plompverloren op m'n plicht — of vermeende plicht — gewezen wordt door een onbekende huisvrouw. Ik probeerde m'n goede humeur te bewaren en nam een fikse aanloop om Jeannie's moeder het een en ander duidelijk te maken.

"It is impossible to arrange adoption for the expected baby this week, Mrs. . . . ?"

"Blareau," vulde de vrouw kort aan.

". . . because according to the Child's Welfare Act of Ontario the baby first has to be born and should be at least one week old. We can of course discuss and arrange other things in regard to the pregnancy of Jeannie, but the actual signing of the adoption Consent Form has to wait."

"If you can't take Jeannie's consent now, I wouldn't know what else there is to do for you here. You may as well go then." Mrs. Blareau scheen diep beledigd door de Provincial Government of door mij, daar kon ik zo gauw niet achter komen. Het beste leek me om de laatste opmerking te negeren en ik maakte dan ook geen aanstalten om weg te gaan. Inplaats daarvan zei ik: "You see, Mrs. Blareau, it is quite a thing to place a baby for adoption and the most important matter is whether Jeannie and you and your husband as parents, really want this. It may seem the best solution now — and perhaps it is the best, too — but this doesn't mean that you all should not consider the idea of keeping the baby. Later on Jeannie may feel sorry that she has given the baby up. So this is one thing to discuss together. Then I would like to know who the father of Jeannie's expected baby is and if there is no possibility of marriage and . . . ."

"The baby has no father," interruppeerde Mrs. Blareau me opnieuw. Ik keek haar vragend aan. "No father . . . ?"

Mrs. Blareau kleurde licht.

"Well, of course there must have been a boy involved . . . but Jeannie doesn't know him . . . ."

"You don't know his name?" vroeg ik Jeannie rechtstreeks. Jeannie schudde haar hoofd, maar keek me niet aan.

"I don't know who did it . . . It was dark, you see, it was after eleven . . . I was walking home and . . .

"What has happened has nothing to do with the Children's Aid, Jeannie. No use to tell this woman about it," klonk Mrs. Blareau's stem weer, oppervlakkig vriendelijk, maar met een scherpe en terechtwijzende ondertoon. "The child has no father and Jeannie doesn't know the fellow anyway. We may as well forget about him." Maar zo makkelijk liet ik me niet met een kluitje in het riet sturen.

"The trouble is that we are very anxious to know more about the fathers of the babies who are to be placed for adoption," zei ik zo vriendelijk mogelijk en ik begon zo duidelijk mogelijk uit te leggen dat we dan pas een zo goed mogelijk adoptietehuis voor de babies konden vinden wanneer we zo veel mogelijk over de moeders en de vaders van de babies wisten. Mrs. Blareau luisterde met toenemend ongeduld toe, terwijl Jeannie meer en meer op een verschrikt klein vogeltje begon te lijken.

"You mean you can't take the baby when you don't know who the father is . . . ?" vroeg Mrs. Blareau.

"I didn't say that. But we'll have more difficulty in finding the right parents for the baby, and

(Vervolg op pag. 7)

KERK EN OUDERDOM

(Vervolg van pag. 1)

mensen die nog niet de demarcatielijn van de vijf en zestig hebben bereikt. De oude mens is echter even uniek als de jonge mens, en het is een bijzonder gevaarlijke fout wanneer we "unieke" mensen zonder meer op een grote hoop gooien onder het opschrift "de ouden van dagen". Het is juist de kerk die zich zal moeten wachten voor zulke generalisaties en die, geleerd door het Bijbels getuigenis over de persoonlijke eigenheid van ieder mens, in onze generaliserende tijd de mens op leeftijd de unieke en persoonlijke aandacht kan geven die deze mens momenteel ontbeert. Het lijkt overigens efficiënter een tehuis van ouden van dagen te hebben, maar de Canadese ervaring heeft al heel lang bewezen dat ook uit het oogpunt van efficiëncy het heel wat gunstiger is de oudere mens volledig zijn vrijheid van keuze met betrekking tot woonplaats, woning en levensstijl te laten en hem daar de verzorging te bieden die hij behoeft. (2)

Beter dan het bijeen brengen van gelden voor een tehuis voor de "senior citizens" op kerkelijke basis, zal het zijn mensen, die daarvoor krachtens hun training en opleiding kwaliteiten bezitten, in de gelegenheid te stellen een grondige studie te maken van de kansen en mogelijkheden voor de kerk met betrekking tot de oudere mens in Canada.

Dat zou niet alleen heel wat geld dat voor diakonale of evangelisatorische arbeid wordt bijeengebracht in de toekomst kunnen sparen, waar het anders gebruikt zou worden voor projecten die de eigenlijke nood zeer beslist niet helpen verminderen. Het zou ook heel wat avonden praten, van mensen die wel de bewogenheid bezitten maar de feitelijke kennis van de situatie onder de ouderen missen, kunnen vrijmaken voor "de beker koud water". Op die manier zouden de vele mogelijkheden van de zo bitter nodige rehabilitatie van ouderen — denk eens aan de ouden van dagen die geestelijk wat gestoord zijn tengevolge van een bepaalde ziekte, of aan hen die een lichte verlamming hebben gehad, of aan hen die niet meer zo goed uit de voeten kunnen, allemaal zaken waarbij rehabilitatiezorg in het algemeen verrassende resultaten bereikt — kunnen worden aangewezen. De diakonale zorg wordt dan concreet, en de barmhartigheid der kerk verbindt zich haast vanzelf aan de evangelisatorische bewogenheid.

De diakonie en de evangelisatie, zij hebben, achteraf bekeken, toch geweldige kansen onder de ouden van dagen, zowel de jeugdige oudjes als de werkelijk oude mensen op leeftijd.

M. Vrieze

Noten:

(1) Dr. Robert L. James, *Edmonton Senior Residents' Survey Report*, Edmonton, 1964, p. 206.

(2) *Canadian Welfare*, Vol. 40, N.5, September 1964, p. 208 ff.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

BOEKBESPREKING:

De brochure van Ds. van Teylingen (2)*

door Dr. L. Praamsma

Zoals ik beloofde maak ik nu enkele kanttekeningen bij de brochure van ds. Van Teylingen, waarvan ik de inhoud in grote trekken weergaf in het vorig nummer.

Voorop ga, dat ik deze brochure zeer waardeer om zijn situatietekening, om zijn indringende analyse, om zijn staan in het midden van de tijd en om zijn bewogenheid over die tijd.

Met veel van wat ds. Van Teylingen geschreven heeft stem ik hartelijk in; maar niet met alles.

En van dat laatste moet ik hier wel in het kort rekenschap geven.

Als een zeker gebrek heb ik aangevoeld, dat de schrijver in zijn eerste hoofdstuk, dat over 'de gebroken kaders' handelt, die kaders niet scherper definieert.

Wat zijn die kaders eigenlijk precies? Ds. Van Teylingen zegt, dat hij datgene wat hij bedoelt kan illustreren met de figuur van Colijn. Colijn, die naar hij zegt, zich geïrriteerd toonde, zodra er ergens aan de kaders getornd werd. Maar die, toen de kaders plotseling begonnen te breken, voor een tijd totaal de kluts kwijtraakte.

Naar mijn mening is deze gekozen illustratie niet ad rem en zelfs niet fair.

Ik heb Colijn Psalm 23 horen voorlezen op de V.U.-dag in Utrecht in juni 1940, kort na de invasie en ik zal dat nooit weer vergeten. Wat heeft hij ons toen getroost, alleen maar met het voorlezen van die psalm. En dat hij onthutst was over het vertrek van onze koningin, en daar uiting aan gaf, zal niemand hem kwalijk nemen, die toen heeft meegeleefd, en die met hem hierover uit het veld geslagen was, omdat de woorden nog in onze oren lagen: 'Een Oranje wijkt nooit.' Zijn artikel in Trouw na de Duitse invasie in Noorwegen was een zeer moedig artikel. Hij gaf onbevreesd leiding aan de ondergedoken A.R.-partij. En dat hij een ogenblik een andere visie had op de toekomst van Europa dan wij wilden, en dan Goddank is gebleken, betekent nog niet dat hij totaal de kluts kwijt was.

Ik vond daarom deze illustratie *slecht gekozen. En ik vraag me* temeer af, wat nu eigenlijk met de 'kaders' bedoeld is, omdat de schrijver aan het eind van zijn brochure een lans breekt voor het behoud van Christelijke organisaties, voor de waarde van de A.R.-partij, voor de rechte Christelijke Zondagsviering.

Natuurlijk ben ik het met hem eens, dat elke tijd zijn eigen stempel draagt en dragen moet. Maar het zou waardevol geweest zijn, als hij wat scherper onderscheiden had.

Ik denk aan het woord van Kuyper: 'Ik ben niet origineel; ik doe niets dan copiëren; maar dan in het handschrift van mijn tijd.'

Mijn tweede punt van critiek richt zich tegen de voorstelling, die de schrijver geeft van het Schriftvraagstuk in de Ger. Kerken.

Naar mijn overtuiging stelt hij het verleden teveel in gebreke en oordeelt hij te gunstig over het heden.

Van het verleden zegt hij, dat de Bijbel toen een bron van informatie was over 'goddelijke zaken' (blz. 12); of 'een formeel-gezaghebbende bron van neutrale informatie over God, mens en wereld' (blz. 15); en 'de geliefde term 'organische inspiratie' heeft niet veel meer uitgedrukt dan het formuleren van een grote vraag' (blz. 18).

Daartegenover verstaan we nu pas, dat 'het Woord van God Zich laat gelden in de overweldigende kracht van de Heilige Geest tot geloof, verwachting en heiliging' (blz. 15, 16). Is dit een juiste situatietekening?

Ik vrees van niet, en ik heb niet de plaatsruimte, om dit te illustreren met citaten van Bavinck, Kuyper e.a. Ik wil er alleen op wijzen, dat er in Nederland nog wel iets meer aan de hand is. De Australische professoren Runia en Van Groningen wijzen daarop in hun zeer belangrijke artikelen in The Banner van 9 en 16 oktober j.l. Ze spreken van de opvattingen van de Gereformeerde Nederlanders H. N. Ridderbos, J. Lever, A. A. Manten, H. A. L. van der Linden en Th. Delleman en ze concluderen: 'Dr. Ridderbos beperkte zijn kader-theorie tot Gen. 1. Ds. Van der Linden omvatte ook Gen. 2 en 3 in zijn denken toen hij sprak van historie en geschiedenis. Het denken van ds. Delleman volgt het patroon van ds. Van der Linden.

Deze mannen komen niet met iets nieuws. Het enig nieuwe is dat deze inzichten nu verdedigd worden door Gereformeerde theologen 'in good standing' in de Ger. Kerken van Nederland.'

En dan komt hun eindconclusie: 'Waarom onze nadruk op historische feitelijkheid? Het feit van Jezus' verzoenend werk is gegrond op de voorafgaande feiten. Zoals Adam een historisch persoon was, zo is de tweede Adam het ook. Indien Christus, de tweede Adam, een werkelijk historisch Persoon is, dan ook de eerste Adam. In het kort, *de gehele leer aangaande Christus is in het geding.* De historische feitelijkheid van Gen. 2-3 moet de nadruk hebben ook om een ander reden. *De gehele leer van de Schrift is in het geding.* Geef een andere uitlegging aan Gen. 1-3, dan moet onvermijdelijk volgen, dat andere delen van de Schrift anders moeten worden uitgelegd.'

Een derde punt van mijn critiek richt zich tegen de opvatting van ds. Van Teylingen, dat men critiek kan hebben op somige krasse uitlatingen in de Dordtse Leerregels, terwijl men toch de leer van die Leerregels ongerept laat. Dat is, dunkt me, moeilijk houdbaar. Is dan de leer van die Leerregels niet te vinden in die krasse uitdrukkingen? De eerste bron voor de kennis van de leer van de Leerregels zijn toch nog altijd die Leerregels zelf.

Ik heb trouwens de indruk, dat ds. Van Teylingen de kwesties, die hier in het geding zijn, teveel isoleert. Hij had beter het boek van ds. Volten kunnen toetsen 'Rondom de Belijdenis' (1962), waarin een uitvoerige critiek op allerlei onderdelen van de belijdenis wordt gegeven; of ook het artikel van prof. Berkouwer in het Ger. Theol. Tijdschrift van februari 1963: 'Vragen rondom de belijdenis.' Hier ligt en brandend probleem voor de Ger. Kerken, zolang ze nog officieel aan het 'kader' vasthouden van de formule tot ondertekening van de belijdenis.

En nu nog een vierde punt van critiek. Dat raakt de Oecumenische kwestie, waarvan ds. Van Teylingen verklaart, dat het heel begrijpelijk is, dat verschillende kerken, die in de Ger. Oecumenische Synode samenkomen, bang zijn om toe te treden tot de Wereldraad, omdat ze maar 'kleine gemeenschappen zijn, die moeten vrezen temidden van de massale kerken die in hun nationale oecumenische raden vertegenwoordigd zijn, hun identiteit te verliezen en niet de minste invloed kunnen uitoefenen' (blz. 50). Dat is toch nogal kras.

Maar heeft dan ds. Van Teylingen nooit de rapporten gelezen op de Gereformeerde Oecumenische Synode over deze kwestie ingediend; denkt hij, dat de aangesloten kerken toch heimelijk andere redenen hebben dan die, welke b.v. in Edinburgh (1953) aldus zijn geformuleerd:

a. De Wereldraad van Kerken laat wezenlijk verschillende uitleggingen van zijn grondslag en daarmee van de aard van het christelijk geloof toe;

b. De Wereldraad van Kerken biedt zich aan als geloofsgemeenschap, maar is dit in werkelijkheid niet, daar kerken met fundamenteel uiteenlopende standpunten van de Wereldraad van Kerken deel uitmaken.?

Ds. Van Teylingen is een voorstander geworden van aansluiting aan de Wereldraad en dat is zijn goed recht. Maar hij zou beter hebben gedaan de argumenten, die door zijn eigen kerken voor 1959 werden ingebracht en die nog steeds door de zusterkerken in de Ger. wereldgemeenschap worden gehandhaafd, eerlijk te vermelden en te toetsen.

De brochure van ds. Van Teylingen is zeer lezenswaard.

Ze is de exponent van en geeft uitdrukking aan de zeer bewogen tijd, waarin zijn kerken en ook de onze leven en waarin ze de invloeden van die tijd ondergaan.

Maar ze dient critisch gelezen te worden.

*) E. G. van Teylingen, *tussentijdse balans* van het herorientatieproces in de gereformeerde kerken. J. H. Kok N.V., Kampen 1964.

VOOR DE FARMERS

1964 ROYAL AGRICULTURAL WINTER FAIR

(Can. Scene) — Zelfs in het zo geïndustrialiseerde Canada van 1964 is de meest typische instelling de plattelandsmarkt, oftewel de country fair. Natuurlijk zijn er ook op andere plaatsen en in Europa dergelijke markten waar de dorpelingen en boeren bijeen komen, hun waren ten toon stellen, hun problemen bespreken en het succes van hun harde arbeid vieren. In Canada echter hebben ze een veel grotere en ruimere betekenis, die stamt uit de pionierstijd en mede vanwege de uitgestrektheid van het land en het ruwe klimaat.

De Canadese farmer had en heeft een veel eenzamer bestaan dan zijn collega in Europa. Zelfs thans is het niet ongewoon, dat hij vele mijlen van zijn dichtstbijzijnde buren af woont. Vandaar dat er in vroeger jaren maar weinig gelegenheid bestond in het drukke leven van de boer, om met zijn collega's te spreken of om ideeën uit te wisselen. De country fair, die altijd gehouden werd in het najaar, als de oogst binnen was, was een van die zeldzame gelegenheden, en geen enkele boer zou die voor wat dan ook willen missen.

Ondanks de dichtere bevolking en de betere communicatiemiddelen is 't ook thans echter nog een van de hoogtepunten van het jaar voor een Canadese boer; de kans om zich op de hoogte te stellen van de nieuwste ontwikkelingen op het gebied van de landbouw, de veefokkerij en de markt; de gelegenheid nieuwe vriendschappen te sluiten en oude banden te verstevigen; een vriendschappelijke competitie en een plezierig feest.

Naarmate door het modernere verkeer de afstanden kleiner werden en door de vooruitgang van de techniek en door onderlinge concurrentie het boerenbedrijf meer werd gespecialiseerd, begon men in te zien, dat een jaarlijkss "Super Country Fair", waarbij geheel Canada zou zijn betrokken plus enkele landen waarmee Canada concurreerde en handel dreef in landbouwproducten, van groot nut zou kunnen zijn. Dus werd in 1922 de eerste Royal Agricultural Winter Fair in Toronto gehouden, die is uitgegroeid tot de grootste en meest gevarieerde landbouwtentoonstelling van de wereld. Het kost ongeveer een half miljoen dollar en er worden ieder jaar prijzen uitgereikt met een gezamenlijke waarde van meer dan $150.000.

Dit jaar zal de Royal Agricultural Winter Fair worden gehouden van 13 november tot 21 november a.s. in Toronto's Exhibition Park.

Wilt U haar ECHT verrassen?
Dan is BOLDOOT het antwoord

Fleurs de Hollande

BOLDOOT
ANNO 1789
HET GESCHENK WAAR U ALTIJD EER MEE INLEGT —
VOOR WIE OOK EN WANNEER OOK

PARFUM - EAU DE PARFUM - EAU DE COLOGNE
SAVON - POUDRE
Alleen vertegenwoordiger voor Canada:
FRED R. VANDERVELDE, P.O. BOX 194, HAMILTON, ONT.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
9 Harriman Rd., AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797
139 Albert St., OSHAWA, ONT.

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:
C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 346.90
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

LONELY LIFE . . .
The life of a Christian university student can be very lonely. Why? Perhaps the campus is too huge and complex and his studies difficult. More often, however, he struggles with the conflict between his faith and what he is being taught. The "wisdom of the wise" often collides with the "foolishness of God".
Every year many students and professionals from Reformed homes in Canada and the U.S.A., turn to the Association for Reformed Scientific Studies for guidance. The ARSS provides these Christians with a Scripturally directed perspective. It helps them to sort out the perplexing questions through learning from the Word of God.
Last Summer more than 350 people attended the three ARSS conferences, while 46 enrolled for the Christian Teacher's Summer Course. Much more is needed in the field of higher learning. Much more can be done. But the work has outgrown the financial resources. This year $5,000.— is still needed.
What can you do? You can help the ARSS promote Scripturally directed learning by:
- Sending for an application for membership or by becoming an Associate Member and
- By sending a special gift to:

arss
THE ASSOCIATION FOR REFORMED SCIENTIFIC STUDIES
72 UPPER GAGE AVENUE. HAMILTON, ONTARIO

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Naam
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON Ont

Van Delft's Book & Gift Shop
1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT. PHONE 528-1932
To commemorate our Fifteenth Anniversary, we announce our
NOVEMBER AND DECEMBER SALE
During this period every book in our store will be reduced 15%! Take advantage of this sale for your Christmas shopping or to buy that book you have always wanted to read.
We wish also to thank our many customers for their past patronage and we trust we may continue to be of service to you.
NOTE: Inquiries invited from Societies, Libraries etc. Special discounts for large orders.

Mannenpraat

•

De Vergeten Erfenis

In C.C. van 5 juni jl. heeft onze redacteur een artikel geschreven onder het opschrift "Nu wij de taal verstaan". Hij geeft ons daarin een treffend zuiver beeld van ons immigrantenleven en van de moeilijkheden die wij juist nu tegen komen na een langer verblijf in Canada en die wij nu pas ontdekken, omdat wij de taal verstaan.

Nu is het wel vreemd, maar ook het verstaan van de taal op zichzelf schept nieuwe conflicten in ons kerkelijk en organisatie-leven. De laatste tijd hebben wij daarover gelezen in De Wachter en in C.C.

Het is niet iets nieuws, want het taalprobleem is al enkele jaren een onderwerp van discussie geweest. En was het dat maar alleen. Helaas is het op vele vergaderingen (ook kerkelijke) een punt van bespreking, dat hete hoofden en koude harten veroorzaakt.

Een predikant, die een kerkelijke vergadering moet leiden waar deze dingen besproken worden, heeft soms zeer veel tact en wijsheid nodig om de rust en vrede te bewaren. De een wil persé Engels om de kinderen, de ander Hollands om de ouderen.

Het is vanzelfsprekend dat de ouderen onder ons vaak moeilijkheden hebben met de taal, doch is het ook noodzakelijk dat onze kinderen moeilijkheden hebben met de Hollandse taal?

Wij kennen allen de Mennonieten, die al veel eerder dan de Hollanders met Ds. Van Raalte naar de nieuwe wereld geëmigreerd zijn. Grote groepen daarvan gebruiken nog steeds de Duitse taal als kerktaal. Als u hun vraagt of het niet veel moeite en studie kost om hun kinderen steeds weer die taal te laten leren, krijgt u ten antwoord: "Daar zijn geen moeilijkheden mee; wij spreken in huis Duits met onze kinderen en als ze naar school gaan spreken ze beide talen. Engels hebben ze buitenshuis of van oudere schoolkinderen al opgepikt." In een artikel in C.C. over de Nederlandse kolonie in Brazilië hebt u ook al eens kunnen lezen, dat de jeugd daar geheel tweetalig is. In C.C. van 16 oktober jl. schrijft Mr. J. Baak onder het opschrift: De eenzamen", dat nog steeds de meeste lezers van "De Wachter" Amerikanen zijn, zodat na meer dan honderd jaar de Nederlandse taal daar nog gelezen en verstaan wordt.

De Bijbel leert ons: "Alles heeft zijn bestemde tijd onder de zon". Als wij kinderen zijn, willen we graag grote mensen worden en wij worden dat ook als God ons het leven spaart, maar niet in één dag of één week of één jaar. Een bestemde tijd is daarvoor nodig.

Wij leven in een wereld, waarin alles zich steeds sneller ontwikkelt; daardoor zijn wij haastige en jachtige mensen geworden die alles maar vlug willen afwerken. Velen willen na slechts een korte Canadese periode in hun leven meteen alles maar in de Engelse taal en vaak doen zij alsof de Nederlandse taal hun vreemd is. Wat is de oorzaak daarvan? Schamen ze zich nu ze in dit grote Canada wonen, dat ze maar afkomstig zijn uit dat kleine landje bij de zee? Is het schaamte, dat onze jonge moeders persé hun moedertaal niet willen doorgeven aan hun kinderen en hun daardoor ook een gedeelte althans van het erfdeel der vaderen onthouden? Waarom willen ook onze Christelijke scholen, op een enkele uitzondering na, onze taal en geschiedenis beslist niet doorgeven? Het is niet zo, dat de kinderen het niet leren willen, het zijn de ouders die het hun niet willen laten leren.

Een erfenis is iets dat ons gegeven wordt, iets dat anderen voor ons verzameld en vergaderd hebben. Het erfdeel der vaderen noemt Mr. J. Baak het in zijn schrijven.

Elk land heeft zijn eigen cultuur en die van ons oude vaderland met het Calvinistische stempel erop is zeker iets, dat niet alleen voor onze kinderen, doch ook voor het verdere geslacht nog van betekenis en waarde kan wezen.

Onze broeders in de States hebben deze erfenis bewaard voor hun kinderen en ook voor ons, daardoor konden zij ons als immigranten de grote geestelijke steun geven die wij nodig hadden bij onze intrede in deze nieuwe wereld. Zij hebben daar ook wel de bestemde tijd afgewacht en pas toen het bestaande geslacht vrijwel geheel tweetalig was is men op het Engels overgegaan, zodat ze niet tot de broeders behoefden te zeggen: ga maar elders kerken als je ons niet verstaat.

Het is ook een grote vraag of onze jeugd later als zij ouder geworden is er wel blij mee zal zijn dat ze geen Hollands meer spreekt of verstaat. Zeer zeker zal niemand later zijn ouders verwijten, dat ze hem teveel talen hebben laten leren.

Laten wij ook niet denken, dat het onze Canadese autoriteiten zowelgevallig is, dat wij onze moedertaal maar zo overboord gooien. Zij weten heel goed, dat de geestelijke waarden van de immigrant het best en het langst bewaard blijven in zijn moedertaal. Daarom zeggen zij: "Leert het Engels doch behoudt daarnaast je eigen taal. Als immigrant ben je nu eenmaal in een positie om je kinderen zonder veel moeite twee talen te leren en het spreken van meer talen is een groot deel van je education."

Mogelijk zijn wij nog niet te ver op de ingeslagen weg en is het misschien met enige moeite nog te bereiken, dat wij in een betere positie komen. Er kan nog wel wat gedaan worden thuis in het gezin. En op onze scholen, die het voorbeeld volgen kunnen van de John Knox School in B.C. en Calvin College.

Hoe moeilijk het vaak voor ouderen is om een taal bij te leren, zo gemakkelijk is het voor kinderen, en vooral als het de taal is die ook de ouders nog kennen en gebruiken.

Voor een dollar is een Hollands psalmboekje te koop. Meezingen in de Hollandse dienst is voor onze gehele jeugd veel gemakkelijker dan het in het begin voor de ouders geweest is in de Engelse dienst.

Niet de kinderen, doch de ouderen hebben het zo gemaakt, dat de jeugd moeite krijgt met de Hollandse taal. Niet opzettelijk, doch ongemerkt zijn ze in deze toestand gekomen. Mogelijk hebben zij in de haast om zelf de taal machtig te worden de bestemde tijd en de erfenis een beetje vergeten. Doch laten wij allen vooral bedenken, dat de situatie zoals die nu is zeker voor de Koning der Kerk niet welgevallig kan wezen.

C. Verburg,
Wellandport, Ont.

Inzendingen voor deze rubriek aan Mr. T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

$2.50
aanbetaling koopt U een
CANADA SAVINGS BOND
BIJ
"MY BANK"
TO 3 MILLION CANADIANS
B of M
KOOP DE UWE CONTANT OF OP AFBETALING
Eerste betaling 5% — $2.50 voor een $50 obligatie, $5 voor een $100 obligatie, enz. Restant in gemakkelijke termijnen over een jaar
BANK OF MONTREAL
Canada's First Bank
Sinds 1817 samenwerkend met Canadezen uit alle standen

Canada Savings Bonds
1964

GEMAKKELIJK TE KOPEN
U kunt Canada Savings Bonds contant of op termijnen kopen. Koopt ze via het Payroll Savings Plan op Uw werk — of bij de banken, erkende beleggingshandelaren, effectenmakelaars, krediet- en voorschotmaatschappijen. Zij zijn verkrijgbaar in coupures van 5, 100, 500, 1000 en 5000 dollars, tot een maximum van $10,000 per persoon.

EENVOUDIG TE VERZILVEREN
U kunt Canada Savings Bonds te allen tijde tegen het volle nominale bedrag plus opgebrachte rente verzilveren. Indien U contant geld nodig hebt dan behoeft U slechts het inlossingsformulier op het aandeel in te vullen en dit aan Uw bank te overhandigen. U zult dan Uw geld onmiddellijk ontvangen.

UITSTEKEND OM TE BEWAREN
Elk jaar op de 1ste november krijgt U rente op de Canada Savings Bonds — 4½% over elk van de eerste 2 jaren; 5% over elk van de volgende 5 jaren en 5½% voor elk van de resterende 3 jaren — daarbij een gemiddelde rente van 5% per jaar opbrengend, indien U ze behoudt tot de vervaldag over 10 jaar.

Iedereen heeft wel het een of ander om voor te sparen

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

WIJ ZIJN *NIET* DE GROOTSTEN
WIJ ZIJN *NIET* DE OUDSTEN
Daarom ziet U ons altijd zo druk in de weer om het al onze klanten naar de zin te maken. Wij staan altijd klaar. Dag en nacht. Wij hebben de laatste informatie. Wij verzorgen Uw reis, IEDERE REIS, zodanig, dat U graag weer bij ons terug komt. Volgend jaar. Of het jaar daarna.
Weet U waarom?
Omdat wij ons voorgenomen hebben de grootsten te worden.
En de oudsten.
Daarom kunnen wij ons niet veroorloven het op ons gemak te doen.
Wij nemen graag uw reiszorgen over . . . Want DIT is onze business: U onbezorgd laten reizen.
ADRIAAN LIMBERTIE
World Wide Travel Service
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
300 Wilson Ave. (bij Bathurst) 444-8280 — ME 5-5661

Onverwacht bezoek!

En ze worden verwelkomd met thee en een speculaasje. Want moeder zorgt er wel voor, dat die in huis zijn. VOORTMAN'S maakt van die gezellige koekjes! Iedereen is er dol op. Je ziet en proeft dat die met zorg gebakken worden. Zet U ze óók eens op Uw boodschappenlijstje.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Bewaar Uw speculaasjes in een goed afgesloten trommeltje; ze blijven dan langer goed.

Een Onduldbare Uitdrukking

Het Canadees Bijbelgenootschap (niet te verwarren met de Canadian Home Bible League, die een afdeling is van de World Home Bible League) heeft onder ons een goede naam. Gedeeltelijk is dat het gevolg van de bijzondere sympathie die wij in Nederland hadden voor het werk van het Nederlands Bijbelgenootschap dat indertijd het Nederlandse volk zulk een magnifieke bijbelvertaling schonk. De vertegenwoordigers van het Canadees Bijbelgenootschap konden daarom meteen op onze belangstelling rekenen toen we jaren geleden hier voor het eerst met hen in aanraking kwamen. Onze kerken houden elk jaar collecten voor dit werk. Een filmavond van het Canadees Bijbelgenootschap kan altijd rekenen op een flink aantal belangstellenden. Meer dan één predikant maakt deel uit van het plaatselijk of zelfs het provinciaal bestuur van het Bijbelgenootschap. Velen onder ons zijn bijzonder ingenomen met de pakkende vertaling van het Nieuwe Testament waarvoor het Bijbelgenootschap zorgde in **The New English Bible**, en er wordt vol nieuwsgierigheid uitgekeken naar de voltooiing van het vertaalde Oude Testament.

Wie Canadees burger wordt komt echter nog op een heel speciale manier in aanraking met het werk van het Canadees Bijbelgenootschap. Bij de naturalisatie ceremonie is altijd een vertegenwoordiger van het Bijbelgenootschap aanwezig om aan de nieuwe Canadese staatsburgers een exemplaar van de bijbel te overhandigen. Dit is zonder twijfel een uiterst belangrijke bijdrage aan de verbreiding van de Heilige Schrift in ons land, en we doen er goed aan het belang van dit werk niet te onderschatten. Een volk zonder bijbel koerst onverbiddelijk naar de ondergang. Canada telt maar al te veel bijbel-loze gezinnen. Ook daarom moet de aanbieding van de bijbel bij de naturalisatie ceremonie worden gewaardeerd omdat het in het algemeen allerminst de doelstelling van het Canadees Bijbelgenootschap is om gratis bijbels uit te delen. Het Bijbelgenootschap heeft zich ten doel gesteld om de bijbel onder de mensen te brengen in hun eigen taal tegen een prijs die zij redelijkerwijs kunnen betalen. Dat dit doel in sommige gevallen — ik denk, bijvoorbeeld, aan de bijzonder hoge prijs van de bijbels in de taal van onze Oekrainische Canadezen! — niet wordt bereikt mag niets afdoen van onze waardering voor de gratis uitdeling van bijbels aan de nieuwe Canadese burgers. Bij iedere ceremonie liggen de bijbels klaar. Er zijn bijbels voor Protestanten. Er zijn Nieuwe Testamenten voor Rooms Katholieken. Er zijn Oude Testamenten voor de Joden. Wie Engels spreekt vindt een Engelse vertaling, en wie Frans prefereert ontvangt een Franse vertaling.

Er is echter een 'maar' aan deze uitdeling van bijbels verbonden. Het Bijbelgenootschap biedt aan de Rooms Katholieke Canadezen een exemplaar aan van een typisch Roomse bijbelvertaling, namelijk de vertaling van de Vulgaat. We moeten er onmiddellijk bij zeggen dat in het algemeen deze vertaling van de officiële Vulgaat in vele opzichten uitsteekt boven de Vulgaat zelf wat betreft de trouw aan de originele Griekse bijbeltekst. Het is dan ook een tamelijk recente vertaling, namelijk een vertaling die pas in 1945 werd voltooid. Toch blijft de bijbel die aan onze Rooms Katholieke medeburgers wordt aangeboden een echt Roomse vertaling, en dus een echt Roomse **interpretatie**, van het Nieuwe Testament. Maar, er is in deze vertaling nog iets anders waarvoor we in het bijzonder de aandacht willen vragen van allen die door hun bijdragen medehelpen aan deze gratis uitdeling van bijbels. Deze bijbel bevat namelijk een voorwoord waarin kort iets wordt verteld van de vertaling. Uit dat voorwoord citeer ik hier een paar regels.

> "It was translated into English and appearing in 1582, became known as the Rheims version. Its publication in France was the work of exiles, who set about their task while the reformers in Elizabethan England were occupied in trying to overthrow the very foundations of the Church."

Als je zo iets leest wrijf je toch even je ogen uit. Natuurlijk, wat de mannen van de Reformatie deden is door Roomse ogen gezien inderdaad niet anders dan revolutie en afbraak van de Kerk van onze Heer Jezus, en het valt een Rooms Katholiek dignitaris die een voorwoord schrijft in een vertaling van de Vulgaat moeilijk kwalijk te nemen dat hij dat even glashard tot uitdrukking brengt. Maar het is toch wel een beetje wonderlijk dat honderden en nog eens honderden Protestantse kerken gevraagd worden geld bij elkaar te brengen voor de gratis verspreiding van een boek waarin zulk een felle onwaarheid aan hun medeburgers wordt voorgeschoteld! Eerlijk gezegd, zulk een uitdrukking is onduldbaar. Het wordt tijd dat hier eindelijk eens wat aan gebeurt. Welke Protestant kan het dulden dat zijn financiële bijdrage misbruikt wordt voor de publicatie van een opmerking waarin hij wordt aangewezen als de volgeling van de afbrekers van de Kerk van zijn Heer? Is het niet hoog tijd dat we de dingen bij hun naam gaan noemen? Dat Rome er klaar en open voor uitkomt dat de Reformatie opstand en revolutie was kunnen we haar onmogelijk kwalijk nemen, maar dat betekent nog niet dat Protestanten Rome's propaganda behoeven te gaan verspreiden. Hier is een protest van de Kerken op zijn plaats, maar evenzeer een protest van iedere Protestantse Canadees. Bijbels uitreiken is een prachtig werk, en het wordt tijd dat het British And Foreign Bible Society, waarvan het Canadees Bijbelgenootschap een onderafdeling is, eindelijk eens de auteursrechten (!) vrijgeeft, die het bezit op allerlei bijbelvertalingen, zodat die organisaties die de bijbel inderdaad gratis willen verspreiden zonder zulke voorwoorden en 'verklarende noten' nu eens eindelijk hun gang kunnen gaan. Belt U vandaag het Bible House bij U in de buurt ook even op?

M. VRIEZE.

SINTERKLAAS, KERSTMIS, OUD-EN-NIEUW IN HOLLAND — REDUKTIES TOT 25%!

U komt op 3 december met de MAASDAM in Rotterdam aan en geeft Uw familie de Sint Nikolaasverrassing van hun leven. U blijft voor Kerstmis en de jaarwisseling. Daarna ziet U misschien nog wat meer van Holland (er is zo veel veranderd) en keert terug op 19 januari met de STATENDAM via New York. Goed idee? Voegt U zich dan bij onze *„Christmas in Europe"* groep (minimum deelname 25 personen) die 24 november uit Montreal vertrekt. Het bespaart U 25%.

Misschien schikken de data niet. Kies dan een andere afvaart uit onze uitgebreide afvaartlijst—van Montreal of New York. Diverse redukties. U neemt bovendien ***275 lbs. bagage per persoon gratis*** mee en geniet van de ruimte en het gemak dat alleen een zeereis kan geven. Raadpleeg Uw travel agent. Hij weet het!

„HAPPY HOLIDAY" AFVAARTEN
ROTTERDAM EN ANDERE EUROPESE HAVENS

VAN MONTREAL/QUEBEC:
MAASDAM 24 nov.

VAN NEW YORK:
NIEUW AMSTERDAM 19 nov.
PRINSES MARGRIET 4 dec.
STATENDAM 10 dec.

EN VELE ANDERE AFVAARTEN

Holland-Amerika Lijn

De Lijn met Hollandse Traditie.

Pay Later Plan beschikbaar

REUMATIEK,

Ischias, jicht, suikerziekte, trage ontl., uitputt., vallende ziekte, verkalk., verlamm., wormen en maden, zenuwzwakte en -ontstek. en alle andere slep. ziekten bestrijdt U meest succesvol met onze onschad. geneeskruiden. Onze succesen sinds 1925 zijn wonderbaarlijk. Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Broch. in inl. gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd à $8.00 bij vooruitbetaling.)

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Boterhamworst in blik
Hamburg in blik
Hamworst in blik
Bak Bloedworst in blik
Leverkaas in blik
enz. enz. enz.

Alle blikken zijn 3 pond inhoud.

HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.
Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(60)

Een wolk glijdt langs de blauwe lucht. De wind is zuidwest. Kijk die meeuw eens lekker zeilen op de wind. Nou, waar blijven ze nu, die hannekemaaiers van de verzekering? Hebben ze die hap bruinbrood met niks er op nogal niet verwerkt? Ze kijkt van de wolk naar meneer Gompel, maar die heeft er op zijn manier schik in, zoals Kevelaar zichzelf in de wielen rijdt. Kijk, nu heeft Kevelaar geprobeerd nog een tikje hoger op zijn ladder te klimmen en dat scheen te kunnen, omdat Gompel zich klein hield, maar nu strekt Gompel zich weer en zijn harde zakenkop bonst onzacht tegen de aristocratische kin van zijn vriend — ahum — en collega Kevelaar. Ha, die Kevel! Vastgelopen, ouwe jongen? Nog eventjes hoor, tot jij uit eigen beweging een stapje naar beneden gaat, dan help ik je weer.

Toch is Kevelaar taai. Hij wil dat éne stapje hoger zo graag handhaven.

Nou is 't mooi, want anders komen er brokken. Die tante is in staat om kwaad weg te lopen, want die schipper scheelt haar uiteindelijk maar weinig, dat laat ze goed merken.

Waarom moet zakenkennis opwegen tegen relaties en geld? Koppig zegt hij: "Dat verandert de zaak, want dan blijft er een schade over voor de Mij. en ik... eh... wij weten niet of we dát wel kunnen toestaan..."

"Ach, wilt u nog heel eventjes op de gang wachten," nodigt Gompel beminnelijk.

Natuurlijk, dat wil ze, want ze wint de slag glorieus. Die lange, magere was een zacht gekookt eitje voor haar en die dikke doet al lang niks meer. Dat weet Gompel ook. Kom, hij zal het afdalen voor vriend Kevelaar een beetje aangenaam maken. Hij zal het hem zelf laten zeggen.

"Wat vind jij, Kevelaar?"

Kevelaar fronst gramstorig zijn wenkbrauwloze wenkbrauwen. Hij is toch krék een gier, verdeid als 't niet waar is! Wat kunnen sommige mensen toch gruwelijk onbenullig zijn en wat zien kerels als Van Oorden in zo één?

"Ze is glashard," oordeelt Kevelaar verslagen, "er zal weinig anders opzitten."

Och toch! Gompel had zijn hand al op de telefoon voor een seintje naar de boekhouding en daar zal Kevelaar het dan best mee eens zijn. Willems moet de kwitantie maar maken, de gegevens staan op dit briefje zeg ik en zeg tegen die jongen bij het loket, dat hij voortaan zijn zaakjes zelf afdoet, want de directie kan niet elk schadegeval persoonlijk afwikkelen.

Willems knikt ja en zijn knieën knikken mee, want als die jongen nu al akkefietjes van tien mille af mag gaan doen wordt het hommeles met de boekhouding.

Mie wacht... en wacht... en wacht, met een heel ver gevoel van zenuwen en een zeer nabij gevoel van triomf, al blijft het wat lomp, dat zulke mensen je doodleuk op de gang laten staan.

Al met al staan Kevelaar en Gompel, directeuren van de Hollandse van 1901, weer op gelijke voet, hun koppen tegen elkaar en bereid om het bij gelegenheid toch eens uit te vechten wie hier nu eigenlijk báás is, hij of ik.

Ja, want die Gompel doet maar; hij neemt doodleuk het ene risico na het andere en als de bom barst, barst de bultzak met geld mee. En waar moet Kevelaar dan op terugvallen? Of denk je dat je zonder bultzak bij al die relaties terecht kan?

Daar grijpt Gompel hem niet voor, want wie rekenen kan redt het, dat zie je maar. Tien mille, Kevelaar. Hij is wéér goed!

* * *

Het mag dan een oud scheepje zijn, die pottentjalk, een beroerd scheepje is het zeker niet. Het voert een lap zeil van je welste en toch ligt het ding vast op het water, ook wanneer je hem scherp bij de wind zeilt.

Soms vergelijkt Jochem dit kleine scheepje wel eens bij zijn "Antje-Jacoba", maar het is geen vergelijk. Dit is een luxe vaartuigje, waar je een dag mee uitgaat. De motorschuit was een werkpaard, bij dit vergeleken. Zie toch hoe dat boegwater opbruist tegen de ronde boeg; soms komt er een schep buiswater over, wanneer ze dwars op een roller van een motorboot vallen, dat je om de tjalk lachen kan, als om een klein, ondeugend kind. Berg je, dokter, de giek komt over... Ja, halen, Jochem, anders krijgt'ie te veel...

Als dat niet... ja, verdraaid, dat is de "Vrouwe Antje", daar vaart nou Maarten de revolutionnair op. Ik moet even m'n neus snuiten, dokter en m'n zakdoek heb ik in de roef. Hou het roer even, ja...

Door het kleine raampje ziet Jochem de "Vrouw Antje" langs koersen en hij zucht. Daarna komt hij weer boven en hij voelt de ogen van de beide schippers in zijn rug prikken. Als dat Jochem van der Vaart niet is mag ik gehangen worden.

Het is Jochem, maar hij kijkt op noch om, want Jochem schaamt zich nog een beetje voor de pottentjalk, zoals een taxi-chauffeur zich schamen zou, wanneer hij voortaan met een ponnywagen moest rijden... Maar het is een lust, zoals de tjalk er over schuift en nog wel tegen de stroom in! En het is uitgerekend goed weertje voor een robbertje zeilen, niet dokter?

Ja-ja, knikt de dokter, maar hij is er niet helemaal bij met zijn gedachten. Soms bestudeert hij de wolken: hoge, witte wolken, hier en daar met een grauwe kop, maar het kon nog een voorjaarslucht zijn. Daar hebben ze het nu niet over, want al driemaal hebben ze het over het weer gehad.

"...En toen sprong je, zeg je...", vat dokter Van Loon de draad weer op. De schipper is direct in. Hij praat daar graag over, want het geeft hem houvast. "Ja, toen sprong ik en het leek of ik in de eeuwigheid zweefde, maar toen ik neerkwam sliep ik..."

"Ja-juist," knikt de dokter, "dat is dan natuurlijk meteen het bewijs, dat het een koortsdroom was."

Er zweemt een glimlach om Jochems mond. Zeker, hij zal wel gedroomd hebben, maar zo'n droom helpt je dan toch een aardig eind op weg om gelukkig te worden. Al zijn opstandige gedachten, terwijl hij op bed lag na te kuren, drukte hij de kop in, met die éne: "Spring, Jochem, spring jongen: Veilig in Jezus' armen en dat komt best goed..." Geen enkele angst bleef er over.

Ha-ha, bij Toon een dubbele angst, om het weg te spoelen en hier geen enkele angst. Wat kan een droom een mens toch rustig maken, niet dokter?

"'t Is alleen maar zo jammer, dat het een droom is..." peinst de dokter, "als zo iets nou werkelijkheid was, zou een mens het een stuk gemakkelijker krijgen."

Jochem stopt kalm zijn pijp en hij denkt na. Door de eerste rookwolken heen, die even om zijn verweerde kop slieren en dan verwaaien over de rivier, onzichtbaar na de eerste drie meter al, kijkt hij naar de dokter. Toch aardig van die ouwe pil om hem even een handje te helpen met het zeilen. Je leert zo iets liever van een vent, dan van een vrouw. Het is niet gemakkelijk om in een vrouw steeds maar weer je meerdere te erkennen. Let op: ze doet beter zaken; ze past beter op; ze bezit véél en véél meer; ze zeilt ook nog elke binnenschipper er uit...! Nou, toen dokter Van Loon hem aanbood om dit akkefietje samen op te knappen — tenslotte is het een kwestie van vier-, vijfmaal de rivier op koersen van het éne dorp naar het andere — heeft hij gauw toegehapt. "Blijf jij maar thuis, want daar hoor je," heeft hij tegen Mie gezegd. Het viel mee dat ze het wilde erkennen; ze knikte tenminste, al had ze moeite om haar mond te houden. Ja-ja, een vrouw hoort niet met een tjalk op de rivier. Dat is geweest, en het was nodig, maar het hóórt niet, wat u dokter? Zo is het, Jochem!

Samen hebben ze de tjalk opgetuigd en toen maar varen en praten; praten en varen... Hoe leven die schippers eigenlijk? En hoe kwam je er bij om de "Antje-Jacoba" er aan te wagen?

Vanzelf waren ze toen ook op die ziekte gekomen en op dat gevecht tussen Jochem en de Here Jezus.

"Raar volk toch!" lachte dokter Van Loon geamuseerd.

"Je doet er weinig aan, wanneer Jezus je hebben wil," gaf Jochem toe. "Maar het gekke is, dat je er nog blij om bent ook."

Toen waren ze er maar van afgestapt, want laten we eerlijk wezen: ijlpraat is het en dat is gelijk aan spoken zien. Het is een goed verhaal, zoals Jochem het vertelde: hij op de rand van zijn schip en dan mogen kiezen tussen de dood of regelrecht de hel. Daar zit zelfs een behoorlijke dosis symboliek in. Maar om je die grond nou gewonnen te geven en te zeggen: "Kijk, Jezus leeft dus en Hij wil alleen maar, dat ik in Zijn armen spring," dát is toch ál te gek.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

"Praise Him for His mighty deeds, praise Him for His excelling greatness." - Ps. 150:2.

The Lord has heard our prayers, and gave us a healthy baby,

HAROLD - MATTHEW

a brother for Billy and Trudy, on October 19, 1964.

Klaas and Femmy Vandenberg.

Box 2286, Duncan, B.C.

With great thanks to our Heavenly Father we announce the birth of our daughter and sister,

SACHA NICOLET

on October 25th, 1964.

Mr. and Mrs. G. Bonekamp.
Barney Bob.
Gordon James.
Miles Morton.

306 Drury Lane,
Strathroy, Ont.

Thankful to our Heavenly Father we announce the birth of our twin daughters

CATHARINE JACOBA
ANNETTE JOHANNA

Mr. and Mrs. A. Massaar.
Harry - Robert - James.

October 28, 1964.

Peterboro, Ont.

Mr. and Mrs. J. Kramer have the honour to announce the marriage of their daughter

ANNE GERBRIG

to

Mr. JOHN A. VISSERS

to take place D.V. Friday, November 6th, 1964 at 7.30 p.m. in the Ebenezer Christian Reformed Church of Jarvis, Ont.

Rev. P. Kranenburg officiating.

R.R. 1, Jarvis, Ont.

Met dank aan den Here mochten

HARM MIDDEL

en

AALTJE MIDDEL—VEENSTRA

op 31 oktober 1964 hun veertigjarige echtvereniging herdenken.

"Gelooft zij de Here; dag aan dag overlaadt Hij ons." Ps. 68:20.

Hun dankbare kinderen:
Henny & Piet.
Reint & Jelly.
Jim & Alice.
Winny & Gordon.
en kleinkinderen.

R.R. # 1,
Caledonia, Ont.

Met dank aan den Here hebben wij op 2 november 1964 herdacht, dat onze lieve ouders en grootouders 35 jaar geleden in het huwelijk traden,

LIEUWE BRANDSMA

en

KLAZINA BRANDSMA—TIMMER

We hopen en bidden dat ze nog vele jaren gespaard mogen blijven.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen:
Mr. & Mrs. L. Brandsma, Calgary, Alta.
Mr. & Mrs. J. Brandsma, Calgary, Alta.
Mr. & Mrs. P. Brandsma, Lethbridge, Alta.
Mr. & Mrs. H. Wamsteeker, Lethbridge, Alta.
Jake, Pauline en 12 kleinkinderen.

1804 - 2nd Ave. B.N.,
Lethbridge, Alta.

On Sunday, November 15, the Lord willing, our dear parents and grandparents

GEERT LUNSHOF
and
GEESJE LUNSHOF—WESTERHUIS

hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

It is our wish that the Lord may spare them for many years to come.

Their grateful children:
Sam and Margaret.
Albert and Jane.
Martin and Ruth.
Pete and Mary.
Henry.
Ina.
George.
and five grandchildren.

R.R. 1, Jerseyville, Ont.

On November 16, 1964, the Lord willing, we hope to celebrate with our parents

Mr. and Mrs. JOHN KAP

their 25th wedding anniversary.

It is our prayer that God will bless and spare them for many years to come.

Their thankful children:
Mr. & Mrs. B. Cain.
Mr. & Mrs. B. Lammers.
Frank.
Joan.
Mary.
Carl.
Susan.

Crandchildren:
Jeffrey.
Stephanie.

Anyone wishing to congratulate them are invited to come on November 19, starting at 8 p.m. at 1256 Lakeshore Rd., Sarnia, Ont.

"He shall gather the lambs with His arms and carry them in His bosom."
Isa. 40:11

On Tuesday, October 27, 1964, at the age of one month and one day, it pleased the Lord to take unto Himself,

KEVIN GILBERT,

beloved son of John and Ingrid Sneep, and dear brother of Mark and Michael.

"The Lord gave, and the Lord hath taken away; blessed be the name of the Lord."
Job1:21

R.R. # 2,
Newmarket, Ontario.

Op zaterdag 24 oktober 1964 nam God in Zijn Heerlijkheid op onze geliefde vrouw, moeder en grootmoeder

HINKE SNIJDER—HARINGA,

op de leeftijd van 65 jaar.

Gez. 27 : 1 en 2.

Geliefde echtgenoot van Jacob Snijder.

Wolvega, 24 oktober 1964.
Grintweg 92.
J. Snijder.

Bowmanville, Ont.:
H. Muizelaar.
T. Muizelaar—Snijder.

Oshawa, Ont.:
K. Snijder.
T. Snijder—Engelage.

Dokkum:
IJ. Kroondijk.
A. Kroondijk—Snijder.

Oshawa, Ont.:
W. Smit.
H. Smit—Snijder.

Whitby, Ont.:
H. Snijder.
C. Snijder—Dieleman.

Bowmanville, Ont.:
R. Snijder.
A. Snijder—Pool.

IJlst:
J. Stienstra.
T. Stienstra—Snijder.

Oshawa, Ont.:
S. Pols.
L. Pols—Snijder.

Wolvega:
R. Snijder.
en kleinkinderen.

TWEE DAIRY FARMS

met melk contracten. Geschikt voor vader en zoon, of twee broers.

100 ACRES

Best land. 6 kamer huis met badkamer. Grote barn, silo, varkenshok, machine schuur met alle nodige machineriën. 40 stuks vee (Guernsey). Vraagprijs $40,000.00. Goed downpayment. Melk cheque over $700,00 per maand.

50 ACRES

Best land tegenover bovengenoemde farm. 7 kamer huis met badkamer. Mooie barn met barncleaner. 25 stuks Holstein vee. Geen machineriën, behalve melkmachine en koeler. Vraagprijs $28,500.00. Goed downpayment. Melkgeld meer dan $700.00 per maand.

FARMS KUNNEN OOK APART GEKOCHT WORDEN!

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

DAIRY FARM 100 ACRES

with 600 lbs. milk quota. New pig barn. Automatic gutter cleaner in both barns. 8 room home. Information Mr. S. Buma, R.R. # 4, Bowmanville, Ont. Phone 5 R 5 Orono.

FARMS FOR SALE

ENIGE VAN ONZE HERFST SPECIALS

200 Acre Dairy Farm, met melkcontract, $11,000 melk sales. 31 koeien en 20 stuks jongvee. Bulkcooler. Prima implements. Totaal $45,000. Voor diegene die ongeveer $5,000 heeft is deze farm te bekomen.

100 Acre Dairy. Melkcontract. 50 stuks vee. Implements, etc. Totaal $28,000.

250 Acre Dairy Farm. 100 stuks vee, al de implements. Melkcontract, 1000 pounds daily. Totaal $75,000.

100 Acre Farm on Highway. Bargain, $14,500; $2,500 down.

100 Acres. Good building. $12,000, $5,000 down.

100 Acre Farm	$11,000
150 Acre Farm	$10,000
200 Acre Farm	$14,000

FARM IMPLEMENT BUSINESS
met 2 Apartments

A.C. stock parts $25,000. Used implements $15,000. New implements $85,000. Garage 100 x 170. Gas truck. Dodge Car Sales.

Voor een persoon die leiding kan geven, een goede verkoper is en genegen is 6 weken met de oude eigenaar in te werken om zijn capaciteiten te tonen. Vraagprijs $85,000 voor de zaak met de voorradige stock en used implements, tool truck, gas truck, enz. Voor de nieuwe implements is geen kapitaal nodig. Er is een $15,000 mortgage van de olie compagnie aanwezig. De eigenaar wil een 2e hypotheek nemen van $60,000.

Voor inlichtingen vraag:

F. C. Van Eyl
Tel. 127W4 or 21 Clifford,
Agent voor
JOHN BOSVELD
Realtor
MEAFORD, ONT.

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

Wanted immediately:

Men for Large Beef Feed Lot

in Southern Ontario.

Fine opportunity for right persons. Good wages. Homes available. Chr. Ref. Church in town. Children can attend Christian School. Contact Mr. L. Markusse, R.R. 1, Wyoming, Ont., phone 845-3818.

G. Broos REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

SOLE AUSTRALIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED - GRIMSBY, ONTARIO

A GOOD CIGAR!

HOFNAR

25% KORTING

krijgt U op onze

St. Nicolaas- en Kerstgroepen

per Holland-Amerika Lijn. Vertrek naar HOLLAND 24 november en 10 december 1964. Vertrek van HOLLAND 19 januari 1965.

Retourprijs vanaf $347.50

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St., Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

BUYING?
SELLING?

struik
JOHN
real estate
TORONTO • 741-4404

Business Opportunity for Men of 35 years and over

Although you are probably already successful and currently employed, write us confidentially if you search for a new field that offers a life time of interesting work of an independent nature.

Basically, you need a good education and preferably some experience in teaching or coaching.

You should like to deal with people. An aptitude test (not an I.Q. test) will be given to determine whether or not you fit into our expansion program. A two years Sales Training Program does not place a ceiling on your earnings, but during this training period our company will guarantee you an income, depending on aptitude and background, of up to $500.00 a month.

Our company is over 100 years old and growth is limited only by lack of trained personnel.

Write to no. 1757, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

FOR

REMODELING KITCHENS, REC' ROOMS, AND ALTERATIONS

ALUMINUM SIDING, DOORS AND WINDOWS

CALL

PETER DEVRIES

CARPENTRY HOME IMPROVEMENTS

MOUNT HOPE, ONT. PHONE 679-4600

The Garden of the Gulf

Prince Edward Island enjoyed a good year in 1964, with a cool summer, but our usual rainfalls, our harvest again produced over 400 bags of potatoes, 90-100 bushels of grain, over 2 tons of peas per acre to our good farmers.

We would suggest you own some of this good land; 130 acres on Trans Canada Highway, all clear, good 4 bedroom house, bath, furnace, barns, new machine shed, land borders on inlet tidal water and has view of the sea. Illness forces immediate sale of $15,000.00 or nearest offer.

320 acres, clear, in 4 fields with brook and Railroad siding through farm. Located in potato and canning crop area. Approx. 100 acres of potatoes are grown on this farm yearly by aged owner. 3 bedroom house in good repair, barns, large tool shed, machine storage, separate granary, other large old farm house, located in village. Selling price $100.00 per acre.

170 acre shore farm with oyster lease. Approx. 130 acres clear. 10 miles to town. Good 4 bedroom house built in 1938, with bath and furnace. Loafing barn 60 x 100, with trench silo, other large conventional barn. Priced at $11,800.00.

Tobacco farm with unlimited tobacco rights. Has grown tobacco for several years. 194 acres, 110 clear. 5 kilns, large greenhouse, packing barn, farm house, fully equipped with machinery for complete operation. Priced to sell at $24,000.00, with small down payment and easy terms at 5%.

STANLEY MOL REAL ESTATE LTD.

Industrial, Commercial, Rural and Summer Properties

Box 1182. Office: 78 Great George Street
CHARLOTTETOWN, P.E. ISLAND
Phone 892-1611 — Area Code - 902

FARMS FOR SALE

100 Acre Dairy Farm. Large 2-family brick home. 7 can milk-contract, 17 milking Holstein cows, 3 heifers. Barn 50 head capacity. Full line of machinery. Price: $37,000. Down $15,000.

98 Acre Chicken Farm. 5-room home. New 14,000 capacity chicken-house. Tractor, plow, disc. 12 heifers. Price: $35,000. Down $12,000.

65 Acre Mixed Farm. 35 acres grapes. Large house, 1500 ft. frontage on 2 paved roads. Large bankbarn 40 x 50. Loafing barn 190 x 40. 2 Silo's. Automatic Spatz feeder. Price: $65,000. Down $10,000.

All 3 farms are close to Chr. Ref. Churches and Chr. Schools.

Write or call:

WM. BRUINEKOOL
R.R. # 1, JORDAN, ONT.
Phone: 562-5697 Vineland

Representing: F. L. Laundry Real Estate Ltd., Beamsville, Ont.

LONDON, ONT.

For rent from Dec. 1964 till June 1965 furnished 2-bedroom apartment. Rent $50.— per month, plus utilities.

Also for 2 girls: Private bedrooms. Kitchen and livingroom to be shared with 3 other girls. Close to downtown.

For more information contact Mrs. P. De Koter, 26 Duke, London. Phone 439-2783.

Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Haney, B.C., J. W. Jongsma te Burdett, Alta.

te Bowmanville, Ont., Dr. S. Woudstra te Ottawa, Ont.

als evangelisatie predikant voor classis Eastern Ontario (Montreal, Que., roepende kerk), H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

te Galt, Ont., H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

Aangenomen

naar Trenton, Ont., R. W. Popma te Victoria, B.C.

naar Simcoe, Ont., G. Rienks, associate pastor te Pembroke, Ont.

REFORMED CHURCH

Bedankt

voor Guelph, Ont., J. Dykstra te Chatham, Ont.

REV. GABE RIENKS

Rev. Gabe Rienks verzoekt ons mede te delen dat nu hij het beroep naar de Chr. Ref. Church te Simcoe heeft aangenomen, zijn adres thans is: 2 Charles St., Simcoe, Ont., telefoon 426-3043.

ST. LAWRENCE SEAMEN CHAPLAINCY

For years Classis Eastern Ontario has considered it a part of her concern that this Classis is located along some 2000 miles of the St. Lawrence Seaway (America's Fourth Coast) and harbours in her territory Canada's largest Metropolis and port: The City of Montreal. The realization that annually thousands of foreign vessels travel this important waterway and practically sail in the shadow of a number of our churches together with the awareness that the missionary task of our churches in the Canadian Society ought to be sharpened, has prompted the Classis to adopt the recommendation of her Classical Home Missions Committee to call a MINISTER OF EVANGELISM for the Classis whose first and main task shall be a ministry among the seamen travelling the St. Lawrence Seaway. He shall moreover see it as his task to engage in Mission promotion and guidance within and among our various churches in Classis Eastern Ontario, to the extent that his prior duties will allow. The Minister of Evangelism shall labour under the directives of the Classical Home Missions Committee representing the Classis, while the Christian Reformed Church of Montreal has been designated to function as the calling and supervising church, as the City of Montreal is to be considered the home-base out of which the Minister of Evangelism is to operate.

This is an historic decision for which God is praised. It is hoped that the work here initiated may grow out into a large-scale mission to the seamen as a distinctive Reformed witness.

CHR. REF. CHURCH OF LINDSAY, ONT.

During the first week of the year 1963, our pastor, Rev. G. Ringnalda, left us for his new charge at Belleville, Ont. A long road of vacancy stretched ahead; fortunately we did not know it at that time.

With much enthusiasm, hope and prayer the work of calling a new minister was begun. The system of calling in our churches had prepared us for disappointments, so we acepted the first decline graciously. Increasingly, however, with each new decline echoing through our church building, we became more discouraged. With the approaching year-end, we felt disappointed and left alone.

We entered the new year, 1964, with new hope and zeal. Perhaps this year God would answer our prayers. God continued testing our patience and trust in Him, but He did answer our prayers. In a telephone conversation on July 28, 1964 candidate John G. Klomps informed us, that he had accepted our call. You can imagine our joy and gratitude.

Following a successful examination by Classis Eastern Ontario, the ordination and installation service for candidate Klomps was held on Thursday September 24, 1964. That evening many glad and grateful people took their seats in Church. Rev. K. Hart of Peterborough, our counsellor, was in charge of the service. Rev. C. Tuyl of Aylmer preached the sermon, based on Jeremiah 31:3-7. The sermon title "A Record of Reconstruction" was fittingly chosen for this occasion. Very impressive was also the laying on of hands. While our pastor knelt, eight ministers took part in this ceremony. Rev. G. Bouma of London, Mr. Klomps' home church, addressed the charge to the young pastor, reminding him to be and remain always in the hollow of God's hand. Rev. E. Gritter of Orillia delivered the charge to the congregation, stressing that our pastor is not owned and operated by the congregation, but by his Sender, Jesus Christ. Following the benediction, which was pronounced for the first time by our new pastor, many delegates received the opportunity to extend congratulations.

On Sunday, September 27, 1964 our new pastor preached his inaugural sermon. It was based on Matthew 28:20b, under the title "With Christ Ahead." We are truly thankful for all God's blessings, and we pray that we in Lindsay may indeed go WITH CHRIST AHEAD.

DEACON CONFERENCE

of

Classis Chatham

Next meeting in CHATHAM on

Nov. 14th, 1964

at 2:30 P.M.

Trowel in Action

For the past few weeks some people in district Toronto have been talking Trowel Action '64 until it came out of their ears. A week ago, for instance, I innocently telephoned a certain lady in order to ask her innocently a very innocent question. After I had properly dialed the proper number I heard a proper voice sing out to me "Trowel Action '64."

"Hello," I stammered, after a second lady succeeded the first one, " are you Mrs. Trowel?" "Yes," was the answer, "are you 64?" "No, not yet . . . I mean . . . what's going on there?"

That was a week ago. Now everybody is talking Trowel language. Little wonder, for the Action has almost been completed now and the result has baffled even the most optimistic among the participants. At this moment (Saturday, October 31) our people have pledged no less than $106,000.00 for the next three years, six thousand dollars in excess of the goal set by the Campaign Committee.

This result created enthusiasm, of course, so that days afterwards the heads and hearts of people were still greatly stirred. But it is more proper to say that enthusiasm produced the result. How and why this was so, nobody really knows. Why it is that people show such great interest in a Christian high school is difficult to explain without mentioning the workings of the Holy Spirit. Although the campaign was well organized we cannot say that much if any "sales" pressure was put on. Somehow the hearts of our people were set aflame by the Lord.

And the flame that kindled the hearts of some people set other hearts aflame. There is the incident of a worker who came back from his visit to three families without a penny to show for his efforts. Perhaps he lacked some enthusiasm; he himself had not pledged either. But when he saw how other workers came back with thousands of dollars in pledges, he immediately pledged for himself, jumped into his car and revisited all three families. He came back with three pledges! Christian enthusiasm can move mountains, even the mountains of doubt and indifference.

We have reason to be thankful to God. We may be thankful that it has pleased Him to make a real school building possible. But we must first of all be thankful that it has pleased Him to turn men rather than stones into children of Abraham. On second thought, perhaps God did turn stones into children of Abraham, for are not our hearts as stones without God? The trowel of the 1964 Action has already built more and better walls and rooms than it ever will in 1965. Rejoice, the kingdom of God is being built, the kingdom of love is almost tangible!

Such love as has been displayed is really founded in the eternal wisdom of God. It defeats the foolishness of mortgages and 7% interest. What is more foolish than the system that operates so many churches and schools — the system that makes the church- and school-budget envelopes collecting agencies for mortgage companies? The system that makes the body of Christ pay their tithes to investment companies?

We reap indeed what we sow in more than one way. Although this was probably and fortunately not a motive or even a consideration of those who pledge generously, Trowel Action '64 has saved more money than it cost. This perhaps is a minor moral, but it points to the major moral: "Seek ye first the kingdom of God, and all these things shall be added unto you." This is not a formula for success, needless to say. It is one of the immutable laws of the kingdom that evolves from the Divine Constitution — Love God with your whole being and your neighbour as your self.

A.W.

VERENIGING VAN GEREF. STUDENTEN OP DRIENERLO

Een breuk in de SSR-gelederen te Delft heeft indertijd geleid tot een afzonderlijke organisatie van gereformeerde studenten in Delft onder de naam Civitas Studiosorum Reformatorum, C.S.R.

In Leiden is in het afgelopen jaar een dergelijke groep van studenten gevormd die als naam gekozen hebben "Dispuut van gereformeerde studenten in Leiden" (D.G.S.L.), dat de opbouw beoogt van een nieuw gereformeerd studentenleven in Leiden. Aan het adres Rapenburg 79 te Leiden kunnen verdere inlichtingen worden verkregen.

De D.G.S.L. werd opgericht omdat een aantal gereformeerde studenten verontrust was over de koers van de Unie der S.S.R. In het bijzonder verzet men zich tegen het plan van de S.S.R. om medewerking te verlenen aan de oprichting van een oecumenische studentenorganisatie aan de nieuwe Technische Hogeschool te Drienerlo. D.G.S. te Leiden en C.S.R. te Delft hebben besloten om samen een zelfstandige reformatorische studentenvereniging te helpen stichten in Drienerlo, die zich geheel wil stellen onder het gezag van de bijbel. De beide verenigingen zoeken op het ogenblik contact met a.s. gereformeerde studenten die in Drienerlo gaan studeren.

HOLLANDSE SCHEURKALENDERS

Maranatha, Honigdroppels, Kruimkens van 's Heeren Tafel $1.75.
Oranje Kalender $1.25, Daily Manna Calender $2.35.
Seven Star Diary Refill (Succes Agenda) $2.69.

Voor Uw familie in Holland:
"Beautiful Canada" kalender.
Stuur ons $1.25 en het adres en wij zorgen voor de rest.
Christmas Cards met text, $1.10 postpaid.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON ONT.

ELKE **FIVE ROSES** ZAK BEVAT BLOEM
VAN DE HOOGST MOGELIJKE KWALITEIT

Amerikanen gaven voorkeur aan JOHNSON

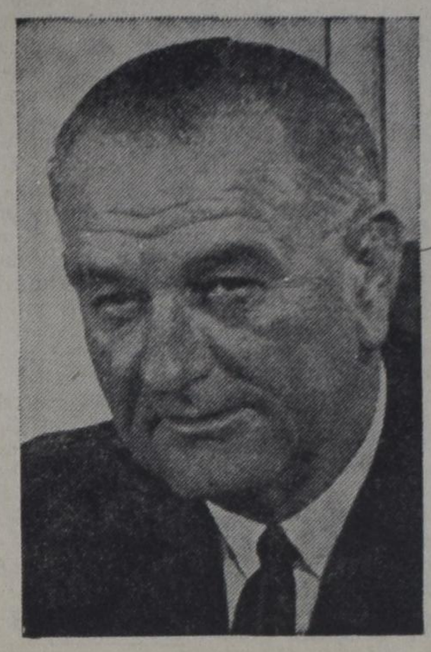

PRESIDENT LYNDON B. JOHNSON

Nog juist vóór dat dit nummer van ons blad op de pers ging, werden de uitslagen van de Amerikaanse presidentsverkiezingen bekend gemaakt. Dat Johnson won, was geen verrassing. Alle indicaties wezen reeds in die richting. Dat hij echter met zulk een grote meerderheid won, was zelfs niet door grote optimisten verwacht. Wij komen in volgende nummers nog wel terug op de uitslag van de Amerikaanse stembus.

Mensen op onze weg

(Vervolg van pag. 2)

besides what has happened to Jeannie is quite an experience for her and she certainly needs help and guidance herself right now. One more reason why she should tell us what has happened."

"I'm quite able to give Jeannie all the guidance and help she needs," zei Mrs. Blareau snibbig. "She doesn't need a social worker for that."

"What are your plans for her, Mrs. Blareau?" gooide ik het over een andere boeg.

"I've told you already. As soon as possible she will go to my relatives in Quebec and when the baby is born, you can get it and place it for adoption. Then, when Jeannie comes back here, she can sign the papers."

"How do you plan to bring the baby back to us?" vroeg ik.

Mrs. Blareau keek me verbaasd aan. "Well, that's not my affair. You have to look after that and pick it up in Quebec, I guess. After all you want the baby for other people, don't you?"

"No, not quite, so. You request adoption placement and we will place the baby if we get all the cooperation we need. But I didn't come here by myself to ask whether we perhaps could receive your consent to give Jeannie's baby to other parents. I hope you do realize the difference, Mrs. Blareau and it is of course altogether impossible for me or any other worker to drive 500 miles or more to Quebec to pick the baby up. If Jeannie were going to one of the maternity homes in the district, we could consider this, although even then we would consider this if there was no other solution. We just don't have the time, the staff and the money for trips like that."

"I thought that the Children's Aid was able to give all these services to unmarried girls. If you hear how they advertize their good works during their financial campaign each year, you would believe that a girl could expect all kinds of help when she was in trouble. But that's not so apparently. Just big talk . . ." Mrs. Blareau was nu ronduit beledigend en ik had moeite om beleefd te blijven. Wat een vruchteloos gesprek! Ik zat er nu al meer dan een half uur en veel verder dan Jeannie's naam was ik nog niet gekomen. Kon ik maar met Jeannie alleen praten eerst, maar het zou een hele toer zijn om haar uit het gezichtsveld van haar dominerende moeder to krijgen.

"When will Jeannie be eighteen?" vroeg ik.

"In about half a year."

"You are seventeen now, Jeannie?" vroeg ik het meisje, dat steeds dieper in de fauteuil scheen weg te zakken.

"Sixteen . . ." klonk het schuchter.

Ik keek haar moeder vragend aan. "I thought you said she was seventeen already."

"Well, almost, I meant."

Ik knikte nadenkend. Jeannie was dus nog minderjarig. Dat betekende, dat ook haar ouders een vinger in de pap hadden en dat beide ouders volgens het voorschrift van onze Agency ook de adoptie-consent forms moesten tekenen. Met Mrs. Blareau scheen ik weinig op te schieten, maar misschien vlotte een gesprek met haar man beter. Het denkbeeld luchtte me wat op.

(Wordt vervolgd)

KERSTMIS IN NEDERLAND

Er zijn NU nog plaatsen beschikbaar voor GROEPSREIS PER BOOT naar Nederland (Groep moet totaal 25 deelnemers hebben). PASSAGE PRIJS SLECHTS **$346.50 RETOUR.**

Vertrek Montreal per "MAASDAM" 24 november
Vertrek Rotterdam per "STATENDAM" 20 januari

Voor volledige inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Tel. 723-4471

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: **Surgical Costs**
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: **Hospital Visits and Diagnostic X-Rays**
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: .....

Address: .....

The 1965 REFILL for your SEVEN STAR DIARY
(SUCCES AGENDA)

is waiting for your order.

Your husband or friend also will be very pleased if you give them a present of a Seven Star DIARY, consisting of a) Wallet (plastic $3.00, imitation leather $4.00 or leather $7.00). b) Refill (2.69).

ORDER NOW DON'T DELAY

WOUDSTRA'S BOOKSTORE
EDMONTON, ALTA. — 9330 JASPER AVENUE

VRIJE TIJD

Volgens gehouden enquêtes kijkt de Noord-Amerikaan gemiddeld 5 uur per etmaal naar de televisie. Wat een verloren tijd!! Terwijl er zulke prachtige breiwol te koop is waarvan U alles kunt maken. Het is warm, sterk, goedkoop en gezond.

Weet U dat wij enorme hoeveelheden van de fijnste Nederlandse breiwol importeren? Merk NEVEDA. De meest verkochte breiwol in de wereld, verkrijgbaar in 64 landen. In honderden kleuren. Besteed Uw vrije tijd nuttig. Brei . . . BREI . . . B R E I . . .

Jankok
IMPORTEUR
5250 Yonge Street — Willowdale, Ont.

Large variety children's books, study books, fiction, Sundayschool supplies. English and Dutch records. Ask for our list of Dutch books, which are offered for special prices, and for our list with highly recommended studybooks for Chr. Ref. Societies.

CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont.
JA 2-1234

P. De Haan & Zonen
AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten

Economic Roundup

This is a prosperous year for Canada. The current business boom which started in January, 1961 has now been underway for 44 months and is the longest in the postwar period. Unemployment is at the lowest level since 1957 although it remains uncomfortably high at 4.5% of the labour force. Since September 1963 jobs have been found for 157,000 new contracts to the labour force while the number of unemployed has declined by 32,000 to 218,000.

In the first quarter of this year, the Canadian government moved to record levels, mainly as a result of two factors. First of all, there was the $500 Government bonus for winter built homes, which gave a tremendous boost to residential construction during the winter months. An added factor was the rush to beat the 1st April, when the sales tax on building materials went up from 4% to 8%. In addition, farmers received most of their money for the wheat sold to Russia in the first quarter and they did not leave this money unspent.

Since, then, the Canadian economy has not moved higher and in August industrial production was still at the level of the beginning of this year. However, there are signs that this mid-year pause is now giving way to new growth. Retailers expect record Christmas sales pushing the total for the year up to at least 7% over 1963. Capital spending — outlays for new buildings, machinery and equipment — is moving up. For the full year gross national product is expected to be up 8% from 1963. Exports so far this year are up 23%, while imports are up 19%. However, prosperous Canadians have started to buy more imported goods and as a result imports are now rising faster than exports. If this trend continues, we will have renewed balance of payments problems. It looks as if the Russian wheat deal, which brought in $500 million last winter, will not be repeated this year and this, of course, will make it more difficult to close the gap between imports and exports. Another adverse factor is the new British import surcharges imposed to keep down imports in the new balance of payment crisis. This is the same medicine used by Mr. Diefenbaker in 1962 during the dollar crisis. Canada's exports to the U.K. will probably be hurt.

As one knows, the health of the Canadian economy is very much dependent on what happens south of the border. The U.S. economy is still picking up steam. A big help has been the cut in income taxes last spring as people have now started spending the money saved on income taxes. In September retail sales in the U.S. were up over 9%. In addition, people in the U.S. are going deeper into debt. Between early 1961 and last July, consumer instalment debt jumped by almost 32% or $17 billion.

The tax cut in the U.S. brings up the interesting question how long Canada can afford not to reduce income taxes. Reflecting prosperity, tax revenues are much higher than expected reducing the forecast Federal budget deficit and maybe even creating a budget surplus so there would seem room for tax reduction next spring.

One feature of the current prosperity, both in Canada and the United States, has been the relative stability of prices. This is in strong contrast with previous booms like 1956-57. At latest report, prices were only up 1.6% over a year ago in Canada and 1% in the United States. However, this happy state of affairs may change as a result of the settlements between the automobile industry and the United Auto Workers. The wage increase was greater than the rise in the productivity of labour and consequently inflationary. The automobile industry has been able to hold the price line on cars but other industries that will now be forced to give similar wage increases may have to pass on the higher costs to the consuming public in the form of higher prices. In addition, the steel industry, which has not had a general price increase since 1958 will have to negotiate a new labour contract next spring and industry spokesmen have indicated that they need higher steel prices.

With steel so basic to the production of a lot of other products, a round of price increases could very well start pretty soon.

Another feature of the current boom has been the absence of inventory building by producers and retail trade. As a result, production has been moving very smoothly into consumption through the trade channels. Fear of a steel strike next spring is now leading to a scramble for steel, with steel consumers placing orders larger than necessary for their needs. If no strike would come about, customers will start living off their inventories for a while next spring and this will mean temporarily reduced steel production, with the resultant layoffs of labour after a period of full employment. It is easy to see that this "rocking of the boat" could lead to severe stresses in the economy and ultimately could even spell the end of the current boom.

Drs. J. P. Verseveldt.

Over zes jaar naar de Maan

De maan is niet eenzaam meer. Reeds 4 keer heeft de mens een 'vinger' op de maan gezet, zie kaart, en met het succes van de Amerikaanse Ranger 7 is ook vast komen te staan waar men rond 1970 op de maan hoopt te landen. In de "Zee der Wolken" zullen de eerste voetstappen in het zachte stof der maan gezet worden. Overigens is er op de maan geen water en dat wat men 'zee' noemt op de maan, zijn grote vlaktes bedekt met gruis en kraters.

Het Amerikaanse projekt om een bemande vlucht naar de maan te maken heet 'Apollo'. Het projekt Apollo is het grootste en moeilijkste projekt van de Amerikaanse ruimtevaart en men heeft nog maar zes jaar om het waar te maken. De meer dan 100 meter hoge Saturnusraket moet drie man in een ruimtecapsule naar de maan brengen en weer terug. Een man blijft dan in het voertuig dat de ruimtecapsule weer op moet nemen, 1 man blijft in de ruimtecapsule zelf en een man zal de maan betreden.

Men zal een of meer dagen op de maan blijven, steenmonsters van het oppervlak verzamelen, foto's nemen en wetenschappelijke proefnemingen doen. Via de radio zullen zij in direct kontakt staan met de aarde. Het kritieke punt in de hele onderneming zal zijn het moment van terugkeer in de aardse atmosfeer. Met een snelheid van ca. 40.000 km. per uur zal men de aarde naderen en de daarbij optredende hitte kan alleen goed bezworen worden indien men haarfijn een koers volgt die precies is berekend. Wijkt men iets van deze koers af dan is het gevaar van verbranding niet denkbeeldig.

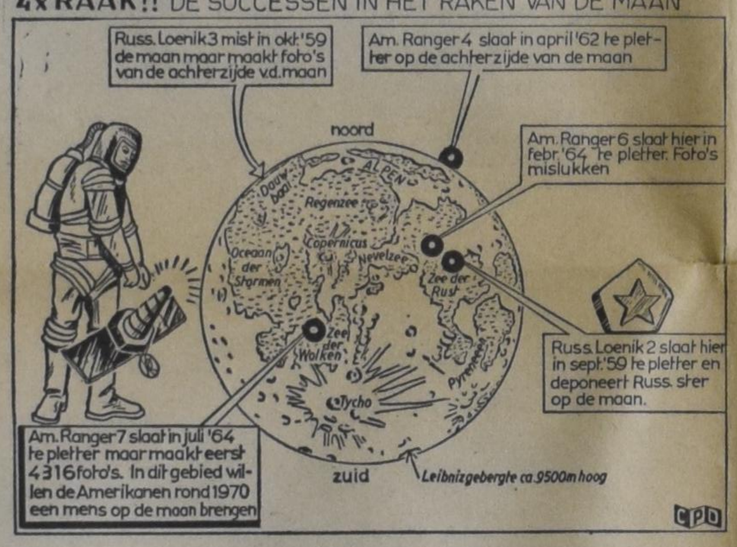
4x RAAK!! DE SUCCESSEN IN HET RAKEN VAN DE MAAN
Russ. Loenik 3 mist in okt '59 de maan maar maakt foto's van de achterzijde vd. maan
Am. Ranger 4 slaat in april '62 te pletter op de achterzijde van de maan
Am. Ranger 6 slaat hier in febr. '64 te pletter. Foto's mislukken
noord
ALPEN
Donker Baai
Regenzee
Copernicus
Oceaan der Stormen
Nevelzee
Zee der Rust
Zee der Wolken
Tycho
Pyreneeën
Russ. Loenik 2 slaat hier in sept. '59 te pletter en deponeert Russ. vlag op de maan.
Am. Ranger 7 slaat in juli '64 te pletter maar maakt eerst 4316 foto's. In dit gebied willen de Amerikanen rond 1970 een mens op de maan brengen
zuid
Leibnizgebergte ca. 9500m hoog
CPD

RUIMTEVAART WORDT MILITAIR
Militaire en civiele ruimtelanceringen van de Ver. Staten in 1958–1963

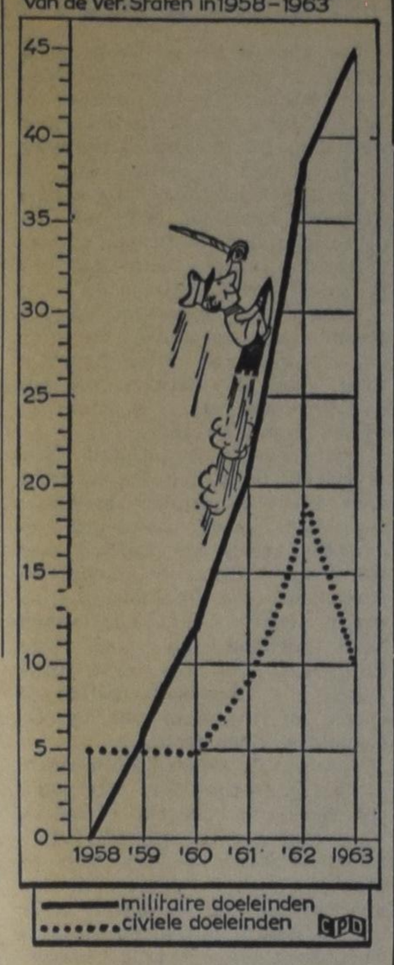

DE RUIMTEVAART IS NAUWELIJKS NOG PUUR WETENSCHAPPELIJK

De ruimtevaart heeft eeen uniform gekregen. De militaire belangstelling voor de ruimtelanceringen is in een overdadig tempo gestegen vergeleken bij de lanceringen voor niet-militaire doeleinden. De puur wetenschappelijke belangstelling van de Amerikanen en de Russen is gering vergeleken bij de vaart waarmede de militaire lanceringen verlopen. In onze grafiek geven wij een overzicht van de ruimtelanceringen der Ver. Staten voor militaire en niet-militaire doeleinden.

Een dergelijke scheiding in de lanceringen is voor de Russen niet bekend, maar het is duidelijk dat ook hier het militaire gezicht van de ruimtevaart het heeft gewonnen van de puur wetenschappelijke kant. Reeds de reeks kosmossatellieten van de Russen spreekt een duidelijke taal. De puur wetenschappelijke kant van de ruimtevaart is maar een vernisje vergeleken bij de harde militaire kern die de ruimtevaart thans heeft gekregen.

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

VISION AND OBEDIENCE

Rede gehouden op de jaarlijkse ledenvergadering van de Association for Reformed Scientific Studies, op 11 Februari 1964

door

REV. HENRY VAN ANDEL

In deze opmerkelijke redevoering wordt duidelijk aangetoond hoe de Goddelijke Openbaring van de Heilige Schrift afsteekt tegen de valse, doch soms verleidelijke denkbeelden van onze tijd. Het boekje is in eenvoudig Engels geschreven, doch het geeft een zeer duidelijke boodschap. Een boekje, waaraan ook vooral jonge mensen veel steun zullen hebben.

PRIJS 40¢ per exemplaar.

Uitgave van de

ASSOCIATION FOR REFORMED SCIENTIFIC STUDIES

729 Upper Gage Ave., Hamilton, Ont.

Heerlijk...
... is de geur die opstijgt uit 't LIGA pannetje! Of Baby een smaak heeft? En òf!
LIGA
Krachtige Kost voor het Kind!
LIGA! Let op de èchte!

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam .....

Post-adres .....

.....

.....

OUD ADRES:

.....

.....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
Een recensie volgens het dagblad Trouw: "Een voortreffelijk boek. Een boek dat wij nodig hebben."

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

- UNITED NATIONS -

Servant or Master?

BY

JOHN KNIGHT

Twice in my life have I been confronted with the United Nations. The first time was in 1947. I had entered a competition among school children to portray the United Nations and was awarded a prize that would be presented at a dinner at a hotel in The Hague, the Netherlands. As a wide-eyed schoolboy I was much impressed by the rich drapes, plush carpets and chandeliers. I was even more impressed by the distinguished American who presented the prize to me. It reminded me of the drawing I had submitted: A tall Uncle Sam benevolently stretching his arms over the heads of four people representing South America, Africa, Asia and Europe.

Not too long ago I stood in front of the U.N. Building in New York City. It was after midnight and the building was little more than a dark hulk of glass and steel against a moonlit sky. It was an impressive sight even without the rows of flags that decorate the grounds during the day.

Again I became aware of the important role the U.S. plays, it seems Uncle Sam is the logical host to the world, that the location of U.N. headquarters is in the right place.

A Campaign Issue

Most of us know that the U.N. would have a pretty tough time existing without Uncle Sam and his seemingly inexhaustible financial resources. The U.S. has always met its financial responsibilities to the United Nations. It does more than its share and it is therefore possible for many U.N. operations to continue. Perhaps, coming from a U.S. resident, this sounds a bit like bragging, but it is true: Americans can be proud of their country's involvement in the U.N.

But because it has such a large stake in the U.N. (and each taxpayer contributes his share) the country does well to question its relationship with the United Nations. This is exactly what Goldwater and many conservatives are doing. U.N. Involvement has become a 1964 Campaign issue.

Some weeks ago we read in **Calvinist-Contact** that during the past 20 years forty countries in Africa and Asia became independent. Practically all of these have become U.N. members at their earliest opportunity. In 1945 the United Nations had 51 member countries. These countries had been actively engaged against common enemies during the Second World War and this was one of the requirements of membership when the U.N. were founded.

Earlier this year the count stood at 113 members, more than twice the original number. Many of these countries are small, young and inexperienced. Politically they are often unstable, and lack a sound economy. In the United States we find that these countries have a voice equal to that of the largest member nations. This is frequently attacked as an unfair system by U.S. Conservatives. "When a country with a population of one million has the same voice as one of 200 million, we can't really call such a vote representative," they say. But when we realize that the U.N. is a kind of arbitration-board it is necessary that each country's sovereigny be recognized and that each should be entitled to an equal vote.

It is not the individual country, but the so-called "blocks" of nations that endanger the operation of the U.N. One of the blocks that threaten is the Afro-Asian block. This group may well force its decisions on others because it is possible for them to drum up a majority. I think it is this danger that bothers observers in the large Western countries.

Should there be a classification of nations so that a country's size determines its voting strength? gain I would say that in International assemblies, there is no room for first-rate, second-rate or third-rate members. I believe there is a place even for politically immature countries in the United Nations if this will help to give such a country a national identity and its leaders a vision of world citizenship and its obligations.

The U.N. — Servant?

Whenever a serious international conflict arises it is brought to the U.N. During its almost twenty-year history there have been many tense moments on the floor of the U.N. General Assembly. The Cuban Crisis is still fresh in our memory. When the United States presented proof that Russia had placed offensive missiles, the U.N. served as a sounding board. Even though much of the negotiating was done directly by the two powers involved, the nations of the world were allowed to evaluate and weigh the evidence. A number of times the U.N. was called to send troops to maintain peace. We remember Korea, the Gaza Strip, the Congo and most recently Cyprus. Where conflicts are between two or more nations the U.N. has a right to step in. This is usually done on the request of one of the nations involved. But in the case of the Congo and Cyprus the problem was internal. I have serious misgivings about sending U.N. troops into Cyprus.

We may dislike president Makarios, but must respect the fact that he is the duly elected head of state. It is his God-given task to rule his people. Because he fails to recognize the needs of a minority group (and I deplore his actions), does not give any outside organization the right to step in and play "police-man".

At the end of 1961 a similar tragic mistake was made by the U.N. when it got involved in the Congo. The Congo operation will always be a black page in U.N. history.

But, you might say, didn't the U.N. step in because it was requested to do so and because the majority of nations voted in favour of such an operation? You are right, but what will prevent the U.N. to send troops into South Africa to solve the Apartheid problem, or Angola. Or even into Canada to maintain law and order in case Quebec demands independence and its rights are not recognized by the rest of the country.

The United Nations through its many agencies attempts to be the **Servant of Nations.** But where the U.N. and its work is most conspicuous, in settling international disputes, its work as servant is questionable.

The U.N. — A Master?

Last summer I talked to a coloured man in Harlem, a typical man-of the street. He gave me his solution to world problems. "Sir... what we need is a strong United Nations: so strong that ev'rybody is scared of them. An' then we need a police force to keep an eye on all politicians and organizations. And them politicians must take a test before takin' office."

No doubt this man echoed what he had heard at a civil rights rally. (Nightly rallies are held within a stone's throw of where we were standing.) But the idea not only of unemployed Negroes of the U.N. as master is not new. A super-government is the ideal in the Harlem ghetto, but also the dream of intellectuals. It is a known fact that Communists have only one goal: to dominate the world. It is a lesser known fact that there are strong indications that Communists are infiltrating all levels of operation in the United Nations.

This shouldn't surprise us because it is a logical stepping stone in achieving world domination. Extremists say "Get out of the U.N. before it is too late". Who knows? They may be right. In a recently published book "The Fearful Master" by G. Edward Griffin, many events are reported that point to a Communist take-over of the United Nations. And in addition it shows that there is also a psychological warfare going on to "capture American minds".

A one-sided book? Of course! The author says that in his preface "this book is not meant to be objective. It is directed against the United Nations. There are many sources that show you the other side of the coin." But it makes you shiver to think that the U.N. might well become a fearful master. Because this organization does not have the checks and balances found in many national governments and its philosophy may well permeate the thinking of millions of people living in member-countries.

It won't do to go along with the crowd, to sheepishly follow those who extol the beauties of world citizenship and the control of freedom by means of international legislation. Let's look at the other side of the coin too.

"Government is not reason;
it is not eloquence;
it is force!
Like fire, it is a dangerous servant
and a fearful master!"

George Washington.

ADDICTION AND THE POWER OF GOD

by

JAMES ALLEN

The following message was given on "The Evening Altar" by Mr. James Allen, ex-addict and present director of the Narcotics Rehabilitation Program of the Manhattan Christian Reformed Church.

I was 23 years old when I came to New York City in 1947 and, although I had lived in quite a few large cities, I'd never before lived in such an exciting atmosphere as this. Wherever I went there were thousands of people. My very first impression was: I would never be lonely here in New York. These people didn't even sleep. If I failed or wore out my welcome in one crowd, I could simply go around a corner and join another crowd and start all over.

Now you may conclude that this was negative thinking but had you been able to review my past you would have known that I had drifted all over the U.S. from the time I'd finished high school. I couldn't seem to find any area or way of life that afforded me any peace or contentment. I was reared by very strict and very religious grandparents. They made me go to church so much that churches and everything connected with them became a burden. I used to tell myself that if I ever became a man I was going to get away from all that and do what I pleased. And as I became a man, I developed an intense hatred for churches and Christians because I felt that they always presented to be more than they really were. My grandparents were always talking about how God could solve all kinds of problems and yet they were the perfect picture of poverty. They had 11 children and a house full of us grandchildren and even a decent meal was looked upon as a luxury. They used to criticize a local bootlegger — but I used to admire him because his kids wore fine clothes, and had a fine house and car. They used to laugh at us because my grandparents made us go to church and I didn't blame them. I used to think that my grandfather was stupid and thus you can understand why I chose my own way of life apart from that of any kind of church. As I drifted into manhood Christianity became a joke, a pie in the sky by and by, and then it faded completely from my life. I guess I was like the prodigal son — I wanted my inheritance here and now! I didn't want to be tied down by rules of righteousness; I just wanted to enjoy the finer things of life and I set out to do just that. And I left no room in my life for any God snooping over my shoulder telling me what to do.

Perhaps you can understand why I became trapped by first one, then another of the evils of gambling, drinking, prostitution, marijuana, smoking, and finally the worst of all — HEROIN. I was like a hungry ravaging beast, running from sin to sin, gorging my soul, bloating my entire being with evil. During the years from 1948 through 1958 nothing existed but dope. Nothing else was important. Just bag after bag of heroin. $30 worth or more per day. Jails became a revolving door. I was married and had two children, but when I had to choose between buying their food and getting my heroin, they went hungry. I was so mean and nasty that the children were finally taken away from us. My wife suffers from a heart condition now because of me — but she never left me.

In January of 1958 she finally persuaded me to try the hospital in Lexington. It was there that I began to realize that my entire life — 33 years — had been wasted. It was there that I knew that all of my dreams of ever changing were one big lie. There were 2700 addicts at Lexington, ranging in age from 21 to 72; all of them having experienced years of nothingness, torture, misery; all of them searching for a way out of it all, not even fearing death, but too cowardly to execute it. Their faces bore the strain of empty years and the emptiness

(Continued on page 10)

THE WORLD AROUND US

IN THE INTERIM

by

JOHN VRIESINGA

People who study earthquakes tell us that such catastrophes are normally preceded by a number of fore shocks and followed by after shocks. The phenomenon often has had its parallels in Russian history. At the moment the world is still wondering whether Khrushchev's dismissal was a fore shock with the major upheaval still to come, or merely a minor after shock, a final settling of conditions since the bloody 1917 revolution and the subsequent turbulent days of Lenin and the sinister days of Stalin.

As yet there are no indications that warrant any definite conclusions. The Kremlin is silent, apart from more or less hasty assurances of peace and goodwill from the new leaders. They leave the impression of confusion and unsettled conditions inside.

Khrushchev is reported to be living in a Moscow apartment building and going on long walks. He doesn't seem to be very happy, which is quite understandable. Other reports related that the coup really surprised the old fox, while he was vacationing in the Black Sea resort area, and that he was almost forcibly transported to Moscow by a delegation of five secret agents to attend the fateful meeting in which he was sacked.

The apartment in which he lives also houses Mr. Molotov, once dethroned by Khrushchev himself. The two gentlemen seem to be exchanging curt and formal greetings when they meet each other in the corridors.

There are a few peculiar things to be observed here. Did you ever hear a report on Molotov after he was ousted? Or on Beria, or Bulganin, or Malenkov? If anything was heard it was rumors that they had been exiled to Siberia.

In comparison the news on Khrushchev is remarkably complete, even though we would like to know a whole lot more.

Another remarkable thing to be observed is the visits of delegations of communist parties from various countries to Moscow, reportedly demanding an explanation of Khrushchev's dismissal. These visits are in line with frank statements of dissatisfaction with the proceedings from Italian, French, Hungarian and other communist leaders.

Whatever other evil Khrushchev has perpetrated, it can never be denied that his reign has drastically altered, not to say weakened, the structure of the communist world. Until Khrushchev it was a solid bloc of nations, all, with the exception of Tito 's Yugoslavia, slavishly executing a Kremlin dictated policy. Today it is a conglomeration of quite independent communist nations, each with its own ideas and ambitions.

If it is the new leaders' intention to re-establish the pre-Khrushchev unity they will have a tough and bloody job on their hands. But even if they don't, things will be hard enough for them, what with the growing feeling of independence being fanned not a little by Khrushchev's dismissal.

Observing these things may help us understand a little the feud between Russia and China where Mao Tse Tung religiously follows the old Stalinist line.

So far the Kremlin has faithfully stuck to one reason it gave for firing Khrushchev: that he was reviving a Stalinistic personality cult and consequently more and more getting to be a law unto himself.

We need not doubt that Khrushchev did gain a lot of popularity. If he was popular outside of his own country because of his reforms, he must have been much more so with his own people, whom he gave better living conditions and infinitely more freedom, not to mention the removal of dread over possible deportation at the slightest deviation of communist doctrine.

If this was the real reason (and within the framework of pure communist thinking it is a pretty strong and sound reason) the Kremlin shake-up of a few weeks ago may have been no more than a slight after shock: Khrushchev tried to establish himself in a Stalin-like position with exactly the opposite means Stalin employed. If Stalin tried to gain absolute power through terror (and succeeded) Khrushchev tried to gain the same end by the removal of terror and the substitition of its counterpart.

The new leaders have been remarkably silent on the China issue. During the first days after Khrushchev, the Chinese walked very circumspectly, refraining from official comment even weeks after what to them must have been an occasion of immense satisfaction.

Finally they mustered the courage to ask Moskou for talks, and received only a vague and non-committal acknowledgement. If the trouble with China had been the sole or main stumbling block calling for Khrushchev's ouster, the new leaders could by now have given some indication of the fact. They should have originated a get together. At least they should have been more cordial in accepting China's invitation.

One man who has directly benefitted from the upheaval is Walter Ulbricht, the East German communist leader, who is an avowed admirer of old Stalinist tactics. The only reason he survived the Khrushchev clean-up, which began in 1956, is the fact that he heads the party in the so much disputed divided state. The communists felt they could not afford too much trouble in the area that was by its very nature almost constantly in the limelight.

But recently Khrushchev had announced a visit to West Germany, to talk trade. Within the general framework of his "soft" approach it was to be expected that Erhard would try to wrangle from him concessions that eventually might lead to a re-unification of the two Germany's. Removal of Walter Ulbricht could have been a very good first step in that direction.

If other communist states were obtaining greater freedom and a new sense of national independence, East Germany more and more became

(Continued on page 10)

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 7

THE LAST CALL TO CONVERSION

Jeremiah 4

BACKGROUND NOTES

There is the urgency of a last call. Then it is: now or never. The tourist who misses the last call for dinner in the Trans-Canada Express train, is for some time left to his own resourcefulness. For dinner he is too late.

The last call expressed and ex-claimed in the fourth chapter of Jeremiah's prophecies, deals with matters of much greater importance: the existence and subsistence of Jerusalem and the people of Judah is at stake. If Jerusalem rejects the call, it will be demolished; if Judah does not obey, it will soon march into captivity.

It is the last call, one of the last ones, in which God carefully reviews the record of his people and instructs them as to the punishments which are awaiting them. The people of Judah have already touched the fatal handle which will release the powers which are about to destruct them.

Be sure to point out in your essay that the people of Judah and the city of Jerusalem were not at all against religion during this time; on the contrary they took an increased interest in religious matters. Yet, not all religion, not even all religious worship of the only true God, pleases Jahweh. Religious zeal may treat God as an idol, and the covenant as a "specialité de la maison", but God is never deceived by religious tricks; he hates all kinds of hypocrisy.

This chapter deals with the history of the people of Israel during the latter part of King Josiah's government (627-609). In these days the offerings in the temple took place regularly, all religious "duties" were observed faithfully and the Hallelujah-songs of former days were sung with great enthusiasm and devotion. Yet, it did not please God. All this was insufficient. For all this activity lacked depth: the religious revival was characterized by formalism, rather than by genuine reformation, by superficial faithfulness rather than by radical repentance and conversion. See the outline for further information on this point.

To make an essay about a chapter which consists solely of prophesy without any historical events to tell, is far from easy. Keep in mind that it will be your main task to convey to the group the central message of this chapter and the total picture of the fatal results of sin as shown here. Keep in mind that in doing your work for this essay, you too should plead, in your way, for a religion which is radical, which expresses thankful love of the heart for God's gracious salvation. Any other appearance or phenomenon of religion and of religious activity, is nothing but self-service and increases our guilt and condemnation.

In this chapter we distinguish between the following sections: 1-4: the last call to conversion the proper theme; 5-8: judgment and punishment; 9, 10: the reaction of the officebearers; 11-18: the speedy judgment; 19: Jeremiah's pain; 20-22: the people's sin; 23-29: God's world in and after judgment; 30, 31: a last-ditch attempt to self-salvation.

We will follow this order. It is also possible to combine 5-8 with 11-18 and 23-29, under the heading: Punishment. In the same way vss. 9, 10 and 19 can be combined as: reactions of office-bearers. Finally 20-22 and 30, 31 can be taken together since both passages deal with Judah's sin. Why don't you try to arrange your materials in this way?

THE OUTLINE

The last call, vss. 1-4.

There is still hope for Israel. If they really decide for conversion, they may still return to God. If they throw away their abonination, they don't need to flee away from God. Vs. 2 informs us that they still are used to swear by the living God, but their many oaths are characterized by lack of truth, judgment and righteousness. Truth means here: contact with God. They used the Name of God in vain, since they did not realize that God knew what was in their heart. They lacked judgment, which shows that they often decided against God's will and they lacked righteousness in that they were conscious of the fact that they only pretended to serve God in all things. "Judgment" is the more objective word and "righteousness" the more subjective one.

Vs. 2b shows that repentance and return of God's people results in salvation and conversion of the heathen.

Vs. 3 advises the people of Judah to be really serious about it. Which parable comes to your mind when reading this verse?

Vs. 44 tells us that the "operation conversion" will touch our deepest ego or I, our heart, the centre of our life, cf. Prov. 4:23. See also Jer. 31:33: the promise of the new covenant. Ezechiel uses the same expression in Ez. 44:7. Is not the promise of a new heart in Ez. 36:26 basically the same?

Judgment and punishment, vss. 5-8.

Vs. 5: Declare, publish, blow the trumpet, say, cry, gather together, assemble yourselves . . . Do you see it happening? In all these imperatives (short commands) the panic of the punishment is vividly expresed. Here Jerusalem still offers some protection, but see also vs. 29: the thickets, the brushwood.

Vs. 6: From where will the enemy come? Which king is the lion of vs. 7? Josiah was not sufficiently aware of this danger, he lost in the battle against . . . ?

Vs. 8 makes us to listen to howling and lamenting. Are these signs of a belated conversion? If not what do they reveal to you? See also vs. 31.

Reactions of the officebearers, vss. 9, 10.

All three special offices are mentioned here. Which ones? Why do they wonder? Vs. 10 tells us what they say in their astonishment. God deceived his people by saying: "Ye shall have peace." But who were the ones who said: "Peace, peace . . .", see Jer. 6:14, 8:11, Ezek. 13:10, 16. Is God responsible for what the false prophets of a superficial religiosity preach? Is God responsible for the new curriculum of the United Church? Is God responsible for the narrowing down of the Gospel as only a message for the soul and not for all of life, as education, labour movement and christian culture?

The speedy judgment, vss. 11-18.

Now the judgment is compared with a dry wind, not for the purpose of fanning or purifying, but for destruction. The prophet sees the storm of God's anger. It's like a hurricane. Which way does it travel? Look at the map for Dan, Ephraim, Jerusalem. Vs. 17 shows the siege of Jerusalem; vs. 18 explains that this is the result of its wickedness.

Jeremiah's pain, vs. 19.

Jeremiah himself is deeply shocked by this vision. It seems to him that his heart is almost breaking. He can hardly stand it. He cannot hold his peace. Why not?

The people's sin, vss. 20-22.

A new vision of destruction. Now Jeremiah is so personally involved that he speaks of "my tents, my curtains". Vs. 22 deals with the root of the problem: sin, its foolishness, its smartness. See 1 Cor. 1.

God's world in and after judgment, vss. 23-29.

Vs. 23 reminds you of the first page of the Bible, doesn't it?

Vss. 24-26 show the devastation in more detail. There is the silence of death: it is the aftermath of the hurricane. The silence is as terrifying as the howling winds.

Vs. 27b. God interrupts himself by saying that the return to the beginning will not be a complete one. Even now God cannot forget His covenant, the end is not the full end, captivity is not final judgment.

After all has been destroyed, the few survivors try to shelter themselves in the lonesomeness of a rocky desert with a few shrubs here and there.

Judah's last-ditch attempt to self-salvation, vss. 30, 31.

Yet Judah still tries to save itself. It thinks it still has its beauty, its sex-appeal. It resorts to Jezebel's tactics (2 Kings 9:30). As long as the enemy can be turned into a lover, as long as Judah can escape final destruction by her own politics, she does not need God.

However, even this does not seem to be successful. Her lovers despise her, her lovers murder her. Instead of finding new security, a new way of survival by means of denial of her high calling, she now must discover that even this does not work. Bitter is Judah's sobering down. The last we hear in this chapter is a cry or despair. It seems to be unbearable like in some cases the birth of a first child. "Woe, woe," says Judah, but what is the word we are waiting for? Does this last word of Jerusalem respond to the last call to conversion? Does knowledge of misery automatically lead to knowledge of salvation?

Gleanings from the Press

From Hither and Yon

Preach the Word

Elevate the pulpit in the church once more, in its zeal and its assault against hell. Station a Bible on that pulpit, an open Bible, and assert that whatever is heard elsewhere, in God's house hearing shall be accorded the preached word. Let this preaching be a curiosity and a persistent exposition of the Word: make it voluble, vociferous and violent.

Inform the world that heralds are in it with clear words to call a people back from the edge of the abyss. Forget the sales pitch, abandon the soft sell, discard the grey flannels, pigeon-hole the pushed programs and incinerate the sure-fire charts. Let the minister confess it: soft talk is ridiculous in a hard world, meek answers do not fit ominous questions, dilettante dialogue does not guide bewildered souls, and entertaining wit generates no conviction.

Ground the ecclesiastical ad men, the promotional experts, the itinerating executives: g r o u n d them to pulpits and pews. Pull the firing pad from under the mercurial feet before they have us all in orbit, dizzily wheeling in circles, reaching for goals no one wants and landing on moons nobody needs. Challenge men with the Word's either/or, enthrone eternity's message on the consciousness of all, raise the call to repent across the luxury-laden land, and lay comfort on the line where the knees bend, the fears coalesce, and the tears fall.

—Floyd Doud Shafer in *Christianity Today*

N THE INTERIM

Continued from page 9)

some sort of ugly duckling, an impossibility. There was increasingly less room for an East-German communist state independent of Moscow.

But the sudden reversal of the tide has given Ulbricht at least a temporary respite, a new hold on life.

The thing that probably will continue to baffle us is the precarious balance of power in the communist world. We do not know, and probably never will know, the forces that brought Khrushchev down. We can only suspect, with a large degree of certainty that even now there are fierce battles going on, brutal and ruthless, to gain or keep control. Such frantic struggle for power is exactly the opposite of what we would like to see in a christian democracy, and what even there is often so sadly lacking: an open and frank acknowledgement of the source of all power.

ADDICTION AND THE POWER OF GOD

Continued from page 9)

that I saw in them I could feel within me. I had lied all through the years telling myself that I wasn't like them, but I must have known inside that I was one of them. I began to think of the many times I had run away trying to escape, the times I had gone to jail voluntarily, and suddenly I was sold sober with the fact I was no better than anyone of these 2700 addicts! This startling fact made me want to cry for the first time since I'd left my grandparents. But I couldn't even cry. I tried to laugh but that was hollow and unreal. I could find no outlet for my emotions . . . my entire body . . . my mind . . . I was nothing! I tried to think of the future but the past kept popping up. I kept remembering how stupid I thought my grandfather was. He was the perfect picture of poverty — but he had peace! He could laugh. I was willing to exchange all of my 33 years of what I had thought was fun for his poverty and just one big sincere, honest laugh. He had emotions and somehow in that moment that was all I wanted — just a plain emotional outlet for that strange emptiness, but it seemed that heroin had destroyed every outlet.

My grandfather had always believed that God could solve all kinds of problems and I began to wonder if God could make me laugh or cry. My grandfather had often talked about prayer. I was pretty desperate so I tried to pray. I couldn't pray like he could, and besides I felt real silly praying. Even if there was a God, He wouldn't listen to me: I had lived so terrible, done so many wrong things. But I didn't dare stop praying. I prayed for days and days and days. I tried to read the Bible; I was so ashamed of this that I wouldn't let the others see me reading. And I prayed about that, too. Finally, when I was about to give up, the Bible and the prayers began to make sense. My depression began to wear off. I was able to laugh and cry. I could think of the future. The past no longer bothered me. I began to make plans, good plans, strange plans — not the kinds of plans I was used to making. It was like someone telling me what to do; when I would be discharged I was going to find a church where I could gain insight, where I could learn, where I could grow. I was so grateful for these new emotions that before I realized it I had promised God that I would go wherever He wanted to send me and do what ever He wanted me to do. But then I warned Him not to expect too much out of me. I was just a drug addict. He shouldn't push me too fast — but whatever He felt was best I was willing to do. We both knew well that I had made a mess of things for 33 years and I was ready for Him to take over.

I have been taking His orders now for six years and I have been blessed. He has used me as an elder and a deacon in His church. He has made me — an ex-addict — a treasurer for one year, accounting for $10,000. He gave my wife and son and daughter back to me. He even allowed us to adopt a second daughter. But the greatest blessing of all is that He used my very downfall to help others! The Lord has allowed me to direct a narcotics rehabilitation program for the past 3 years. Through me he has aided more than 3,000 drug addicts in withdrawing from drugs, finding places for them to live, securing jobs.

My life is no longer empty. It is filled with the love of God and the desire to give that love to someone else. I will never be lonely again. God has blessed me so that I can help others and because of this I can smile and be at peace. My grandfather was really a wise old man: God can solve all problems.

ADVENT

THE SONG OF RUTH

BY

COR W. BARENDRECHT

Rejoice! Rejoice!
Immanuel shall come to thee
Oh Israel!

This is the story of an immigrant family in the days when the judges ruled in Israel. The family of Elimelech, living somewhere between 1350 and 1050 B.C., moves to Moab. One of Elimelech's sons marries Ruth, the Moabite, of whom the Savior is to be born.

SETTING

The days of the judges form the dark ages in the history of Israel. It is a period of breath-taking invasions and of bloody civil wars. These days are characterized by religious decline and by moral chaos. There is no government that rules the entire nation. The judges, ruling over certain areas of the land, give leadership mainly in the military field.

The period in which the story takes place is also one of religious transition. God at this time does no longer use extraordinary events to deal with His people. Direct divine intervention no longer takes place. The immediate actions of God are replaced by the ordinary providence of God. The Jewish people have now written revelation. They have the pentateuch — the law — to live by. They have an established priesthood which maintains and directs their religious life. They also have an extensive system of laws and ordinances governing almost every aspect of their life.

THE NEW GENERATION

In these days a new generation arises: the second generation of Jewish immigrants in Canaan. It is a generation that is no longer familiar with the crossing over the marshy lands just north of the Red Sea. The second generation is only in memory connected with the rude tribe of Hebrew shepherds wearing sheepskin and living in tents. The new generation is well-integrated into the 1500 years old civilization of Canaan.

But it is a generation that has forgotten the name of the Lord. There is among the Israelites a tendency to follow the religion of the Canaanites. The center of that religion is fertility. It is personified in the god Baal. The Canaanite culture being much older and more established than that of the Israelite inhabitants, many a God-fearing Jew begins to identify Canaan's material wealth with divine blessing. Many an Israelian begins to believe that true religion is the same as the beliefs of a cult that is not geared to Scripture and to the God of his fathers. The relationship of the people of God with their God is being strained, and consequently their relationship with fellow men also becomes hopelessly twisted.

The idea of fertility rules the unconscious mind of the people. Along with Baal, the goddess Asterah has her sway over the imagination of Canaanite and Israelite alike. She is being described as "a sensuous, lustful creature," and as the "lady of heaven, mistress of all the gods." The Canaanite worship of their gods is characterized by idolatry and sexual rites. It is this religious atmosphere in which the second generation breathes. The perversing influence of this heathen religion finds expression in the behavior of the people of God. "Everyone did what was right in his own eye," says the Bible.

FAMINE IN BETHLEHEM

Such is the picture of Canaan when a famine strikes the land. We do not know what causes this famine. By inferring Israel's history, however, one can easily suggest the invasions and civil wars as a cause. The famine may have resulted from the increased population in the hill area, which accompanied a shift from farming to industry. Another possibility is that the lack of unity in government caused unequal food distribution in the land. As has been said before, there is no government to control the economic situation of the nation as a whole. And then, the famine may perhaps be a result of some natural cause, some "act of God," such as lack of rainfall. It may be one of these factors, or it may be an interplay of several of these that causes a famine in Israel.

It is evident from the context of the Book of Ruth, that Bethlehem is in the famine-struck area. This information indicates that the hunger situation in the land is of a very serious nature. Bethlehem is situated in the fertile area at the hill side. It is surrounded by farm land that is counted among the nation's best. The name of the town is derived from the rich crops which are produced in its surrounding fields. Bethlehem means: 'House of Bread.' But at this time there is no bread in the house. There is only hunger and misery in Bethlehem.

ELIMELECH

Many impoverish in the depression. Elimelech is one of these. Up till now he has been well off. He owns some property and enjoys a good social status. But the famine has shaken his family so hard that Elimelech has to sell his land. However, he cannot sell his property without getting involved with the law. The law forbids alienation of land from a family. By law, land is family property. It can legally be leased on a basis of 50 years. Within these years the original owner can redeem the land by means of his own or of next-of-kin. If the land is not redeemed within half a century, it will be returned to the original owner.

For that reason the future of Elimelech and his family does not look very bright. He will have to work as a farm hand. He, his family and his servants—, all will be taken up in the family of the nearest of kin. All will have to work along on the farm. Material improvement is impossible in the near future.

Considering all these things, Elimelech decides to emigrate. He sets his mind on going to Moab. He is not aware of the fact that his decision will be of importance to the whole nation of Israel. God appears to have a purpose with the Elimelech family. This prospective emigrant family is to play a role in the redemptive history of Israel.

IN MOAB

"And they came to the country of Moab," the Book of Ruth says briefly. Moab is part of what is believed to be the Ammonite kingdom. It has its own local government. The kings of the Moabites are, much like the judges in Israel, local leaders.

Moab is at odds with Israel ever since the Israelites were denied to trespass Moab on their way to Canaan. Just recently Eglon, one of Moab's kings, has invaded Judah and oppressed it for eighteen years. Elimelech and his family move to an environment that is not particularly friendly to the Jew.

The national god of Moab is Chemosh. An old inscription by one of Moab's kings at the time following our story mentions the name of Chemosh in the compound name of Chemosh-Ashtar. An historian remarks that this compound name suggests that Chemosh is identified with the god Ashtar. He is the son of the moon god and is, in turn, identified with Lucifer, the morning or evening star.

Slaughter, in his novel *The Song of Ruth* claims to have grounds to assume that Chemosh worship involves the sacrifice of children at annual religious festivals. He also maintains that Ruth who marries one of Elimelech's sons, is dedicated to the gods. He presents her as a priestess of Chemosh. Slaughter, it must be granted, has a talent for combining history, religion and imagination into an almost believable story. But his suggestions concerning the Chemosh worship apparently have no historical support. For our purposes they are, therefore, not acceptable.

Elimelech, so the Bible says, went to sojourn in Moab. That means that he lives in Moab as a stranger. As an alien he has no rights of citizenship and he cannot own land. He does not have the privileges in this land which a stranger enjoys in Israel. The Jews are most hospitable to strangers. Even their temple contains a special court for the gentiles. But Elimelech remains a stranger in a foreign land until his death. His part in the story ends with three words, ". . . and he died."

It seems as if God in the prelude to the redemption of Israel has

(Continued on page 11)

Canada's Map Makers Meet Big Demand

One Million Maps and Charts a Month

Ten big presses in Department of Mines and Technical Surveys roll off 12,000,000 maps annually. Because most are multi-colored, total impressions are 36,000,000. Division buys 5,000 pounds of ink, 6,000 tons of paper yearly.

Plastic map sheet is positioned for photographing. Public may be placed on new-map notification list if desired.

Map sales office of Surveys and Mapping Branch in Ottawa. Beverly Cochrane, above, leafs through large folder of specimen maps which helps customers find exact map.

Ottawa. With 12,000,000 maps in storage, customers can be supplied at short notice—whether they be hunters going on a local trip, ship's navigators heading for arctic waters or specialists studying glaciology or regional planning. Canada's map makers, using modern cartographic techniques, including delicate scribing on plastic sheets, distribute a million maps a year, supply the graphic foundation for the country's growth and development, provide a fascinating, multi-dimensional picture of a massive nation.

A nation with 4,000,000 square miles, the longest coastline in the world, surging economic expansion and ever-growing developments of rich natural resources, has a vital requirement—millions of maps. Topographical and geological maps, nautical and aero-nautical charts, special sheets for electoral districts and arctic expanses, realistic relief maps for low-flying jet pilots, world maps and lattice maps for electronic navigation are just some of the million copies of maps a month that speed off the government's map presses in

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Aldo Marleau, uses large camera for reproduction purposes. Across Canada are 300 outlets for federal maps.

E. D. Baldock, centre, chief of map compilation and reproduction division holds production meeting.

Part of the huge storage room where 12,000,000 copies of thousands of different maps are stored. Two million maps are kept on shelves to meet daily requests.

THE SONG OF RUTH - *by COR W. BARENDRECHT*

(Continued from page 10)

carefully planned the role of each person taking a part in it. Elimelech's part is finished. Quietly he goes off stage. His life seems to contribute to the tragic force of the story. God takes him away.

One can imagine that Naomi sits down at the place where her husband lies to rest. Possibly she writes his name on that place, and her hand shakes somewhat as she spells out letter by letter the name of Elimelech. The very name is written as a reminder to all who pass, that God — Jehovah — is King. Because that's what the name of Elimelech means.

NAOMI TO MARA

Ten years later two stones need to be added — one for Mahlon and one for Chillion. Both sons give their lives in a foreign country. I suppose the three widows shed many a tear at the graveside.

Naomi, left over, is much grieved. Her life seems meaningless now. She has come along with her husband to this foreign country. But her stay seems to make sense no longer. Once she comes to think of it, she is worse off now than she was ten years ago in Bethlehem. All she had, all she cherished, all she lived for, is taken out of her loving hands, out of her life, out of her world.

Lonesome she sits on the door step — a widow and childless. The streets of Moab seem black and desolate in her eyes. Naomi, the Lovely One, becomes quiet and withdrawn. When Ruth or Orpah talk to her she hardly seems to hear. And when she speaks her lips move so slowly and her voice is low and toneless. The color in her cheeks disappears. Naomi looks pale and sickly. Her dark hair bleeches into a grieving grey. Naomi turns to Mara. The Lovely One becomes the Bitter One.

RUTH — THE MOTHER OF CHRIST

The end is not yet! Behind the stages of life and death one comes to see the powerful hand of the Almighty Himself. All things turn to the better in God's providence. The witness sown into that graveyard in Moab generates faith in the heart of a heathen girl. God changes a Chemosh worshipper into a servant of Jehovah. He chooses Ruth as the earthy channel by which He regulates his incarnating Love to mankind. By the grace of God Ruth comes to confess to Naomi, "Your God is my God."

The Bitter One can wipe away her tears.

She can become, once more, the Lovely One, for she is taken up in the large family of the Savior of Israel.

Ruth the Moabite becomes the ancestrial mother of the Redeemer of Israel.

Jesus Christ is on His way to the world!

And thus the Book of Ruth becomes the Song of Ruth.

From its pages heralds of Christ's coming proclaim:

Rejoice! Rejoice! Immanuel shall come to thee, O Israel!

IN MEMORIAM
PETER KARSTEN

Suddenly, through a tragic accident, on October 16, 1964, our dear friend, Peter Karsten, was taken up into glory for greater service, while on his way to a Centre meeting in Woodstock.

Peter, 21 years of age, was a cheerful and active worker in God's Kingdom. He served our Young Men's Society as president this year, and fully devoted himself to enrich the Society. On Sundays, after the worship service, Peter gathered his Sunday School pupils in one of the school rooms to reveal the Word of God unto them. He was also an usher in our church, and served the Jarvis C.L.A.C. local as vice-president.

Peter was a dedicated worker and he will be sadly missed in future Society meetings, but our loss can in no way be compared with his gain.

I know not why God's wondrous grace
To me He hath made known.
Nor why unworthy, — Christ in love
Redeemed me for His own.

Jarvis
Young People Societies

EASTERN ONTARIO LEAGUE
FALL RALLY

Montreal, Quebec was the site of the Eastern Ontario League Fall Rally on Monday, October 12, 1964.

Many young people enjoyed the hospitality of the Montreal society during the entire weekend while others joined them on Monday morning for an Aliby Tour of downtown Montreal and Mount Royal. The winners of this tour were Helen De Vries of Cornwall and Harry De Vries of Ottawa.

George Klein, Federation Boardmember, was toastmaster for the banquet held at 6 p.m. in the church hall.

At 7:30 approximately 125 young people met in the beautiful Christian Reformed Church for the annual Fall Rally. The rally programme was opened by our league president, Rev. H. Eshuis. The roll call showed that eight of the ten societies of our league were represented.

A collection for the Young Calvinist Federation was taken during the hymn-sing.

The highlight of the evening was the rally address. Rev. N. B. Knoppers introduced the guest speaker, Prof. Stanford Reid from McGill University, Montreal, who spoke on our rally theme "God Rules Me". Dr. Reid explained to us that God rules us providentially, magisterially and effectively. Providentially because God is our Creator and Redeemer and our life is in His hand; magisterially because God rules us as Master, Lord and King. He has revealed His will in His Word and we must seek to obey it willingly and to His glory; effectively because God tests our faith by placing decisions before us and we must make them in faith and obedience. Dr. Reid ended his inspiring message by reminding Young Calvinists that we are not just chipping at a log, we are building cathedrals for God.

In response to this address we sang the hymn "He Leadeth Me".

A thank you was extended to our hosts for the enjoyable weekend after which Rev. Knoppers led us in prayer and thanksgiving.

The Young Calvinist Federation Song ended another wonderful rally.

Wilma Luimes, Secretary.

LETTER TO THE EDITOR
INDIA'S HUNGRY MILLIONS

After reading Mr. J. Vriesinga's article "The Challenge of India" in C.C. of Oct. 15, in which he gave a picture of India's hungry millions, and our responsibility as Christians toward them, I wondered how many readers of C.C. would know of the existence of the Canadian Save the Children Fund.

This organization is affiliated with the Unicef, and works on a non-profit-basis. Therefore, your money reaches far. For 30 dollars a year you can "adopt" a child in an underdeveloped country, which will receive food during a year.

Other projects, undertaken by the C.S.C.F. are the building of schools and clinics.

Every single dollar is welcome at the Canadian Save the Children Fund, 70 Hayter St., Toronto, where you can obtain all information.

Mary Scherpenberg
Toronto, Ont.

N. A. E. TAYLOR CALLS FOR NATIONAL DAY OF PRAYER

Washington, D.C. (CNS) — A call for a national day of repentence and prayer on November 1 before voting was issued today by Dr. Clyde W. Taylor, general director for the National Association of Evangelicals.

Dr. Taylor said, "On the one hand we seem to have a total apathy toward our fellow men — morally, ethically and politically. But where our personal concerns are directly involved, expediency is the rule.

"The personal integrity of the candidates and their commitment to historic American principles along with an active concern for today's man in toady's world," Dr. Taylor continued, "must be the only basis for candidate selection since great moral principles are at stake."

Dr. Taylor went on to review the state of the nation as characterized by the "low tide of morality, the perverted ethical standards of public figures and the total frustration of large segments of the nation's citizens as they approach the elections.

"For America, the greater patriotism is founded on our Christian heritage with a broad moral and ethical base," said Dr. Taylor. "I fear this foundation is in jeopardy and therefore now call upon all Christians to join in a national day of repentence and prayer on November 1 that the will of God may be effected in our national affairs."

WINTER PROTECTION OF ROSES
IT'S SIMPLE AND EASY

1. TRIM—After a hard frost or two, but before the ground freezes, prune al canes of your hybrid tea, floribunda, and grandiflora roses back to 18". This makes it easier to work around them in providing winterprotection, and prevents them from becoming battered by the wind and ice of winter.

2. SPRAY—Remove all dead stems, leaves, and debris, raking carefully around each plant. Spray the entire plant and surrounding soil with a good fungicide and insecticide to prevent carrying over of diseases and insects on and about the plant.

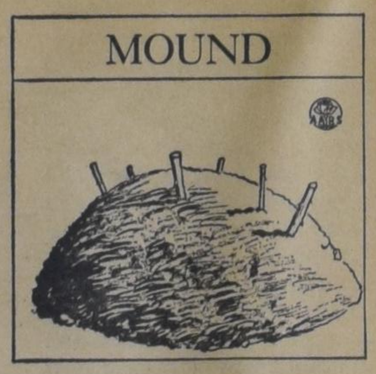

3. MOUND—Mound a pile of loose earth up, over and around each plant to a height of ab. 12" and firm. Prune the canes of the roses so that only 4" to 6" of the tips remain exposed after mounding. The purpose of this mounding is to protect the plants from rapid changes of temperature and to guard the canes against winter wind and ice damage.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(59)

Chris grinned a little, "That's right, I guess. They've got me." She went over and sat down on the edge of the bed, clutching her fingers together in an earnest gesture, "You're always telling me that God has a use for everything that — happens to us, for everything that we must bear that we can't help. Well, that's my answer for this thing that Joe caused. I can do something for those people, especially the children of Belling, because I am Joe Sander's sister!" Her eyes held the astonished dark ones, "They've let me stay because Joe is a sort of hero to them. Because the Hitchens and most of the other farmers are making bootleg liquor, and they think I'll stick by them. Oh," she halted a quick protest from the crippled woman, "They don't think I'm the bootlegger type," she laughed, "But don't think I am one of them enough to stay there and teach their school."

Jansie looked at the girl with something like horror, "What do you mean, they think Joe is a hero?" her whisper was hoarse.

"Because he was shot to death by the law, they put him in a class with Jesse James and the Dalton brothers," Chris explained simply, "Why, Jansie, half the tales they tell each other and their children, half the songs they sing are about men like that!" She drew a deep breath, "That's why they offered me the job in the first place, I guess, and," she smiled at Jansie, "I suppose that I am the only human being on earth who has the strange combination of circumstances and the education to be able to do something for those kids!"

Jansie's eyes were sick, "Being the sister of an outlaw and a school teacher," she said bitterly. Her face was tired and old. "I wish you'd just a-run away when I wanted you to, honey," she added.

Chris reached out and touched Jansie's hand, "Being the sister of an outlaw and a school teacher, Jansie," she admitted, "And having behind me the long years of teachings, the subtle training in the right and wrong things, the joy of life and the sweetness of outlook that you've given me, too, I can give those things to the children of Belling. And now," she went on, "I can see my way clear to giving them Christ, too, I hope All the rest has just opened the way for that."

Jansie's bent head came up and she studied Chris, "Yes, you're right to go back," she agreed, and then she added with a twisted little smile, "I reckon you're a woman now, Chris. I reckon you're grown up."

They sat together, the girl and the crippled woman, holding hands and saying nothing. But in that moment there lay for Jansie all the fruition of the years that lay behind.

At last, however, she raised her head and looked out the window, "I reckon you'd better be fixing yourself up a little," she commented to Chris, "Here comes that young man of yours."

LET'S PLAY CHESS

Editor: Mr. C. Hess.

SOLUTIONS SEPTEMBER PROBLEMS

No. 124 (Törngren)

1. R-N2! thr. 2. R-N8 mate.
1. —, R-N1; 2. B-B1! a. RxB; 3 R-N8 mate; b. RxR; 3. BxR mate.

This is an excellent problem. However, not many of our contestants found the main solution. Most of them were content having found a way to solve the problem, although this had not been the intention of the author at all. This substitute spoils the work of the author quite a bit.

1. R-B7, thr. 2. R-KB8 mate.
1. —, R-KB8; 2. B-N5, a. R-B1; 3. R-B8 mate; b. RxR; 3. B-B6 mate.

The value of the problem became 3 plus 1.

No. 125 (C. Fitch)

1. Q-K3. This is the only way by which the heavy Rooks can become useful.

No. 126 (Scheel)

This also is a problem with a substitute solution. Those who found it could again make one point extra, but the opportunity was not used.

1. N-B6, thr. 2. B-Q3 and 3. K-N7 mate.
1. —, B-B6; 2. B-K4 ch, K-B5; 3. Q-B1 mate.
1. —, BxB; 2. Q-K5 ch, a. KxN; 3. B-Q7 mate; b. K-B5; 3. B-Q3 mate.
1. —, B-N5; 2. N-K7 ch, K-B5; 3. B-Q3 mate.
1 —, B-R2; 2. B-K6 ch, a. KxN 3. B-B4 mate; b. PxB; 3. QxP mate.

The other solution is simply too obvious. The author should have seen it: 1. N-Q3, thr. 2. Q-B6 mate. 1 —, BxB; 2. QxB and 3. Q-B5 mate.

No. 127 (Weenink)

1. P-B8/B, K-N1; 2. N-B6 mate.

CROSS WORD PUZZLE

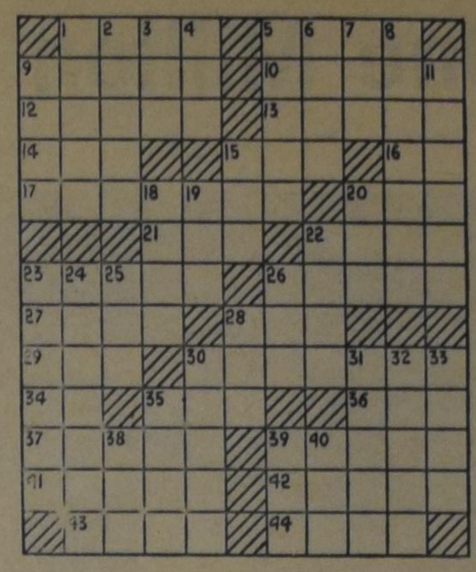

ACROSS
1. Wound mark
5. Applaud
9. Girl's name
11. Kingly
12. Western farm
13. Make amends for
14. Topaz hummingbird
15. Beast of burden
16. Continent: abbr.
17. Becomes softer, as with age
20. Little girl
21. Night bird
22. Fencing sword
23. Heathen
26. An alloy
27. In bed
28. Distress call
29. Wharf inhabitant
30. A social set
34. Equal
35. Foremost part
36. In what manner
37. Cud-chewing mammal
39. Choice group
41. Portcullis
42. Fishes
43. Places
44. Feature, as wine

DOWN
1. Drudge
2. Artificial waterway
3. Portion of a curved line
4. A cheer
5. Stupid
6. Permits
7. Past
8. Flowers
9. Stuff
11. Rents under contract
15. Shoemaker's tool
18. Burden
19. Possess
20. Mineral spring
22. Scottish Gaelic
23. Ecclesiastical district
24. Discontents
25. Obtain
26. Botany: abbr.
28. Female pig
30. Struggles with
31. German river
32. Particles
38. Female sheep: poss.
35. Finest
38. Before
39. Greek letter
40. Ear

ANSWER
to last week's
Cross Word Puzzle

Chris met Carl halfway to the knoll, and there was scarcely need for words between them.

When she had come up to him, Carl reached out his hands and she laid hers within them. They stood thus, smiling, and looking at each other for a long moment. Then, presently, they turned and walked together toward the knoll — two tall, quiet people. And there was in them a oneness already, as if their clasped hands were only a symbol of a deeper bond.

"I told Jansie about — us," Carl said presently.

Chris smiled, "I did too!"

And they laughed together.

When they were standing on the knoll and the prairie lay serene with spring before them and about them, Carl turned to the girl beside him, studying her face with his eyes. A new beauty lay over the old perfection of form and feature that had been hers through the months at Holden. This was the old Chris and the new Chris together.

"I love you, Chris," he said simply and the words were strong and right between them.

"And I," Chris looked at him, and the hazel-green eyes were deeply serious, "And I love you, Carl!"

He put his arm about her and they stood, side by side, looking across the prairie toward the distant small hills, "We've always called those little hills the Blue Mountains," Chris smiled out of the tenderness that touches everything for one in love, "I always dreamed of them like — well — almost like Heaven, I guess."

Carl smiled in understanding for that dreaming little girl who had been Chris.

And the Blue Mountains lay before them, hazy and alluring, with all the ethereal enchantment of dreams.

* * *

Jansie awakened in the gray dawn on the morning after Chris had gone back to Holden. The half-light of the morning lay dusky about her, and the shabby little room was sweet with the gentleness of dawn. Outside, somewhere, a rooster crowed, and the sound, nostalgic and haunting through the still air, touched like thin ghostly fingers the memory of all the years that lay behind.

But across the road, banging rhythmically in a sort of beating cadence, came the noises of the drilling well. Jansie lay, thrusting away the dry clank of tools, the bang of iron, pushing past them to the lonely crowing of the rooster and its whisper of the past. And as she lay, waiting for the full consciousness of awakening, there was within her a deep irritation at the well and the persistent demand of its clash and clank.

Presently, as she came more fully awake, she found the images of yesterday and of all the recent days, pressing for her attention. Chris' beauty as she went about the house after Carl's visit, a ripeness of loveliness and born of the knowledge of love. Chris, laughing at nothing much as she packed her things for going back to Holden, and Chris reading aloud excerpts from Carl's letters, "'Darling —'" and her eyes had laughed shyly at Jansie across the top of the pages, "'Darling, go on and do the work that you want to do there at Belling. I love you for wanting to do it! And I still have that last sprint in law, but, honey, we can plan, can't we? Aunt Ennie says we must be married there in the old house. She says we will have the blessing of all the ancestors.' Oh, Jansie!" Chris had dropped the letter to turn dreaming eyes toward the crippled woman, "Imagine being a bride in that wonderful old house!"

In the clear moment of awakening consciousness, Jansie lay, knowing that Chris and Carl would be happy together. There was no deception, no cheating, between them. **And they are so lovely together,** she thought tenderly, **so perfect together.**

Then like a bell ringing somewhere in the mist, came the realization that she had had that thought before! **About Chris,** but it was only a breath, no more than a wisp of memory. **They are so perfect together.** That was the thought that had come to her that day, as Charles and Chris had walked away from the shanty together, off into the dusk of another summer. She'd been bitter and jealous of them in that moment. **I thought then,** she told herself with clarity born of this moment, **that Charles would love her. And I didn't want him to.** Now, as she lay motionless in the chipped old iron bed, she knew with all the depths of her inner certainty that, more than any other possibility that might have come out of that day's relationships, she could wish now that that one had developed! **Then, I would at least have been able to be near him,** she thought humbly, **that would have been something.**

How disgusted Chris would be, she thought with a wry amusement at herself, **if she could know what I'm thinking! She'll be happy with Carl and I'm a selfish old woman to wish that it had been any other way.**

She lay very still, her body pressed into the lumpy mattress as if by the firm pressure of a giant hand. Somewhere in the little house she could hear Willie's restless muttering and R.P.'s lusty snores, but she lay on, hating to get up. **I'm just tired,** she told herself, and remembered that she was a cripple. But even as she pretended, she knew that there was no more lift in her.

Outside the open window, she could feel the prairie, dim and unreal. Some sleepy bird whistled, tuning his throat for his morning trill, but there was no answering lilt in Jansie.

She lay looking about the bedroom, waiting for some invisible spring inside her to wind up and force her into action. **I'm like an old doll, all twisted and gnarly,** she thought grimly, **that has been wound up for a long time and now it's stopped.** It can't go again, I reckon, because its spring is broken, the silly thing!

With the ease of long-established habit, she muttered her thought aloud in her queer praying, "You can see how I feel," she told the Almighty, "I'm just run down, I reckon. Clean run down. Chris don't need me now, she'll be happy and so will Carl." And there was within her the certainty that Chris had come on her way now. That for Chris, things would be right. "I've worked hard to raise her, to get her past this time that she's had, and now," she sighed and looked wearily about the bedroom, "I'm wondering if maybe You ain't about through with me? Paw and Willie'd be all right. Paw can work enough to keep him and Willie in the little they'd need. A little something to eat and wear and they're happy."

She lay still, her eyes closed against the spreading morning, and quiet tears pushed themselves from under her closed lids. "If You can see Your way clear," she muttered softly, "I'd like to quit now. I've put up with this mess of a body for a good many years, and — I'm tired." And then, after a long moment of searching self-communing, she added reluctantly, "And it's such a long way to China!"

(To be continued.)